

ÖRÖMHÍR

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye Lapja

2005., 1. évfolyam, 3. szám

KRISZTUST HIRDETJÜK MINDENKINEK!

Az egyházi év kezdetén ebben a mondatban – hitvalló felkiáltásban – fejezzük ki egyházmegyénk 2006. évre szóló lelkipásztori programját. Így kapcsolódunk az országos egyházi kommunikációs programhoz. Plakátokon többször találkozunk majd ezzel a mondattal.

Az Eucharisztia évében – az Oltáriszentség előtt időzve – szemléltük Krisztus jóságos és bátorító arcát. Ő azért maradt közöttünk, hogy útítársunk és erősítő barátunk legyen életünk útjain. Templomainkban és a szentmiséken ezzel a Krisztussal találkozunk.

Krisztusra nemcsak nekünk van szükségünk. Körülöttünk sok-sok embertársunk él, aki keresi élete értelmét, vágyakozik a békére és a szeretetre – valójában ők is Krisztus után vágyakoznak, még ha nem is tudnak róla. Ezért szeretnénk „Krisztust hirdetni” – szeretnénk bemutatni őt embertársainknak.

Hogyan tesszük ezt?

A katolikus egyház csodálatos liturgiája – az egyházi év egymást követő ünnepeivel – végigvezet bennünket Jézus életének nagy állomásain (karácsony – húsvét – pünkösd). Aki ezeket az ünnepeket figyelmes lélekkel megtartja és ünnepli, az Krisztust ismeri meg egyre jobban, az ő életéhez igazíthatja saját életét, és részesedik kegyelmeiben. Hiszen az egyházi év különböző liturgikus időszakai hívják a hívőket és minden jóakarató embert szólítanak:

- a megtestesült, értünk emberré lett Krisztushoz, (advent, karácsony)
- a szenvedő és keresztszejnket velünk együtt hordozó Krisztushoz, (nagyböjt)

– a feltámadott és megváltást hozó Krisztushoz, (húsvét)

– a Szentlelke által bennünk munkálkodó Krisztushoz, (pünkösd)

– az életünk minden napján velünk maradt Krisztushoz (úrnapja)

– Krisztushoz, aki a mindenség Királya.

Krisztust hirdetjük – ezért örömmel kapcsolódunk be az Egyház liturgiájába, az ünnepeken, és megszenteljük a vasárnapot.

Krisztust hirdetjük – ezért készségesen hallgatjuk az egyház tanítását, olvassuk a Szentírást, hogy helyes ismeretünk legyen Krisztusról és azt másoknak is elmondhassuk.

Krisztust hirdetjük – ezért fölhasználjuk a szentségek életadó kegyelmeit, amelyek segítenek, hogy magunkban egyre jobban kialakítsuk Krisztus képmását, és lehessünk az ő élő tanúi.

Krisztust hirdetjük – amikor megvalljuk hitünket az emberek előtt, amikor gyakoroljuk a szeretetet, amikor védelmünkbe vesszük a gyengéket, a szomorkodókat.

Krisztust hirdetjük – életünkkel és tetteinkkel, hogy egyre több ember megismerje Őt, és egyre több embertársunk találja meg Benne megmentőjét.

Bosák Nándor, püspök

Áldott, békés karácsonyt kívánunk

Zsinati nap
Debrecenben

14. oldal

Lámpás a ködben

6. oldal

Fiatalok a világ életéért

8. oldal

Az Eucharisztia
sugara

13. oldal

ISTEN AZ ISTENTŐL, VILÁGOSSÁG A VILÁGOSSÁGTÓL...

A Nicea-Konstantinápolyi hitvallás szavai járnak át a hívő ember hitéletének gondolatait a karácsonyi ünnepkör alkalmával, mikor fokozottabban figyelünk a liturgikus év nyitányára, az Ige születésére, aki békét, örömet, világosságot hozott minden jóakarátú embernek. Mit jelentenek ezek a titokzatos szavak: világosság a világosságtól, igaz Isten az igaz Istentől?

A Názáreti Jézus lehetett-e valódi ember, ha a háttérből az Ő személyén keresztül, mint egy zeneszerszámon keresztül egy más valaki, egy isteni személy ad hírt önmagáról? A Kalkedóni Zsinat ezt mondja: két természet és egy isteni személy. Vagyis az emberi természet emberileg nem személy. Másfelől viszont hol van még egy olyan emberi személyiség, amely erősebben, kifejezőbben és mértékadóbb

zá mérjük magunkat. Krisztus az Atyától való küldetés megtestesülése, az volt az Ő „órája”, amelyet az Atya kitűzött számára, s tudta, hogy ezért az „óráért” jött a világba. Benne tehát egészen teljesen kifejeződött az Atyával való egység, ezért az egyház joggal vallja meg és dicsőíti ezekkel a szavakkal: Isten az Istentől, világosság a világosságtól.

Az a tény, hogy a Názáreti Jézus valóságos ember volt, az Újszövetség számára teljesen magától értetődő kiindulás. Tényként számol be az Írás arról, hogy Jézust emberi anya szülte, hogy felnövekedett, és megtapasztalta az éhséget, szomjúságot, fáradtságot, örömet, gyászt, szeretetet, haragot és fájdalmat. Az Újszövetség számára tehát az a valóság, hogy Jézus testben létezett, vitathatatlan tény. Az Újszövetség azt szeretné bemutatni, hogy Jézusban és Jézus által Isten eszkatologikus, végérvényes és ezért történelmileg felülmúlhatatlan módon szólt és cselekedett. Éppen ezért minden ember eszkatologikus üdvössége ezen a konkrét Názáreti Jézuson múlik. Az evangéliumok ezt a témát teszik programjukká, és igehirdetésük formájául Jézus történetének elbeszélését választják. A negyedik evangélium világosan kifejti ezt: „Az Ige hússá (szarksz) lett, és köztünk lakott” (Jn 1, 14).

A Szentírás nyelvhasználatában a szarksz szó a teljes embert jelenti, mint szegény, esendő hétköznapi létezőt. A fenti János-i idézet tehát azt szeretné mondani, hogy az Isten Igéje teljesen eggyé lett emberségünkkel, egészen a szokásos hétköznapiságig, kudarcokig, ürességig. Ugyanakkor a mondat arról is szól, hogy Isten ezzé a Názáreti Jézussá lett. Isten Igéjének az egyház által is teljesen bele kell olvadnia a világ húsába, egészen az emberlét mélységéig, mert csakis így tudja küldetését teljesíteni a világ megszentelésében.

H.L. atya

Szeretet-morzsaék

„A szeretet nem a hatásának gyümölcseként akarja leszüretelni az örömet, hanem önmagában leli örömét. Ha a szeretetem tiszta, akkor még a szeretet örömét sem keresem. Csupán egyetlen dolog érdekel: annak az öröme, akit szeretek.”

(Thomas Merton)

A Krisztusról szóló könyvek sokasága mutatja, hogy a világ ma kevésbé tud napirendre térni ennek a titokzatos embernek a kilétét illetően, mint korábban. A hívő keresztény és katolikus ember hitére támaszkodva sem nézheti érdektelenül ezt a töprengést. Készen kell lennie arra, hogy meggyőződéséről számot adjon, s azt a mai kérdések és támadások láttán újra átgondolja. Belső nyugalommal teheti, mert tudja, hogy akiben hisz, nem csak titokzatos szavakat mondott, hanem felülmúlhatatlan élet- és halál-sorsot tapasztalt meg. Krisztussal kapcsolatban a következő kérdésre próbálunk választ adni: Jézus lehet-e valóságos ember is, ha azt is állítjuk róla, hogy isteni személy?

módon állítaná magát, mint a Názáreti Jézus személye? Mélyenjáró, szédültes spekulációk igyekeztek ebbe a titokba behatolni. Egyedül Isten tudja saját magáról, hogy ki Ő, csak Ő személy teljes értelemben. Jézus Krisztus szintén tudja, mégpedig azért, mert ismeri a minőségileg egyedülálló küldetését az Atyától, akivel egynek tudja magát. Amennyiben tehát megéli a Názáreti Ember szörnyű küldetését, azáltal tudja, hogy ki Ő. Óáltala, az Istenhez vezető út által megy végbe az emberek megszemélyesítése. Elmondhatjuk, hogy az ember igazából akkor érkezik el önmagához, amikor elérkezik Istenhez. Az ember az által személyes, hogy Isten Ős-személyessége tartja létben. Akkor tudjuk, hogy kik vagyunk, ha hoz-

„... A GYERTYÁK CSONKIG ÉGNEK..”

Ti meggyújtottatok engem és elgondolkozva, eltűnődve nézitek fényemet. Derűsen ültök körül, és úgy érzem, egy kis örömet nyújtok nektek fényemmel. Én mindenképpen örülök, hogy égek, hogy így ezáltal élek. Ha nem égnék, akkor a többi gyertyával együtt egy dobozban tárolnának becsomagolva, tétlenül. Igazi gyertyává akkor válok, ha égek, és élvez fényt adhatok. Magamat adom, feladatokat teljesítem. Tudom, bensőmben érzem léteimet, és azt is, hogy az égéssel, a fény kiárasztásával mindig kisebb leszek. Ha pedig égés közben mindig fogyok, úgy életem beteljesedve véget ér. Hiszen úgy érzem, ez a jó, ez a helyes gyertyasors. Hiszen ha megtartom a formámat, és egészben a kartondobozban maradok, akkor nem fogyok el, egy élettelen tárgy maradok, akkor létezésem értelmetlen és hiábavaló. Ha viszont fényt és meleget adok, akkor tudom, mivégre vagyok.

A bezártság termékletlenségében múlik az idő

Fel kell magamat áldozni! Igen, ez szebb, nemesebb, mint céltalanul a kartondobozban maradni. Míg ezeket gondoltam, fényimbolygással felétek hajoltam és láttam a békességben is a gondokat, kétségeket tükröző arcokat. Mintha tölem, a kis gyertyától várnátok vigaszt, reményt. Pedig én csak rá tudok világítani a kérdésekre. A válasz bennetek él. Ha csak magatokkal törődtek, úgy egy létező ember maradtok, és talán nem mentek tönkre. Viszont akkor sohasem tudjátok meg, mi a feladatotok a földön, és mi a célja az életeteknek! Saját oduktokban maradtok elszigetelve, és nem tudtok másokban érzéseket, szépséget, meleget kel-

teni. A bezártság termékletlenségében múlik az idő. Viszont ha magatok körül fényt és meleget sugároztok, úgy igaz emberré tesz benneteket a másoknak szerzett öröm, a magatok odaadásából eredő, visszaáradó szeretet. Így nem lesz haszontalan munkátok, szolgálatotok sem.

Én egyedül kevés vagyok

Adjátok oda önmagadatokat az örömeiteket, szomorúságotokat, félelmeiteket, vágyaitokat! Nem kell félnetek, ha ezáltal megrövidültök, mert ez csak kívülről látszik, belülről mindig értékesebbek lesztek! Ti nyugodtan nézhetitek, hogy a gyertya egyre fogy, mert magatok is gyertyák lesztek. Én csak egy kicsi, egyedüli gyertyácska vagyok, az én fényem kicsi, és kevés meleget ad. Én egyedül kevés vagyok. Ha több gyertya ég, akkor nagyobb a fény, és több meleg árad felétek. Ha többen összefogtok, akkor sok emberhez eljuttatjátok a fényt, a világosságot, a meleget, mert közösen hatalmas erőt képviseltek!

Bennetek, általatok terjed a világosság a szívekben, töltsé be napjaitokat a fény békessége, és a jóság uralja a földet!

*Kormos Gyula, prélátus,
(volt geszterédi plébános)*

A DEBRECENI KOLPING EGYESÜLET ADVENTI ESEMÉNYEI

MISSZIÓS BÁBJÁTÉK

A Kolping Egyesület ifjúsági csoportja folytatta gyermekmissziós szolgálati munkáját ebben az adventi időben is, amikor karácsonyi témájú bábelőadásával több általános iskolában járt. Mindannyian tapasztalhatjuk, hogy az iskoláskorú gyermekek nagyon kicsi hányada találkozott életében a hittel, Istennel, a vallással. Ezért számukra Jézus születéséről mint a legnagyobb ajándékról meséltek s énekeltek az előadás során. Az igazi, belső szeretetből fakadó ajándékot nem a Plazákban lehet megkapni, hanem a szívünkben kell előhalászni. Reméljük, sikerült a gyermekek lelkében elültetni az „értékes” szeretet csírait, s a drága ajándékok mellett helyet kaptak más jellegű kérések is az ajándéklistán.

BETLEHEMI LÁNG

Bensőséges, karácsonyi örömet adott több egyesületi tagunknak az az esemény, hogy Bécsből ismét elhozhattuk a betlehemi lángot Debrecenbe is, hogy e város hívei is „melegedhessenek” a láng mellett, és bevilágítsa az ő szívüket is a karácsonyi születés fénye. A betlehemi lángot, melyet repülővel hoztak Bécsbe, ünnepi szentmise keretében adták át az osztrák fővárosban, s hoztuk azt tovább a magyar városokba, falvakba december 17-én. Nagy örömmel és családokat, híveket összetartó bensőséges lelkiürettel fogadtuk és örizzük a lángot. dec. 18-án, a 9.30-kor kezdődő ünnepi szentmisében adtuk tovább a többi plébánia képviselőinek is, hogy a hívek otthonukba is hazavihessék.

Berkiné Oláh Ilona

JUHÁSZ IMRE ATYA VÁLASZOL

Kezdő katolikus vagyok. Plébánosunk kihirdette, hogy a temetőlátogatással búcsút lehet nyerni. Megdöbbentem, hogy egyházunkban egyáltalán szóba jöhet a búcsúnyerés lehetősége, hiszen a protestantizmus is a búcsúcédulák miatt indult el. Ha mégis, akkor mit jelent pontosan ez az egész?

Szeretném megnyugtanni, hogy nemcsak önnek, hanem sok gyakorló hívőnek téves és hiányos ismeretei vannak ezzel kapcsolatban. Talán mi – lelkipásztorok – sem beszélünk erről eleget. A búcsúval kapcsolatban két dogmát tanít az egyházunk: **1. Az egyháznak hatalma van ahhoz, hogy búcsút engedélyezzen. 2. A búcsúk a hívek üdvösségét hatékonyan szolgálják, ezért a búcsúkat tiszteletben kell tartanunk még akkor is, ha a történelem során sok félreértés és visszaélés történt.** A búcsú a már megbocsátott bűnökért járó büntetések Isten előtt való elengedése, amelyet az egyház segítségével a keresztyén hívő nyerhet el, ha megfelelően teljesítette a feltételeket. Sokan úgy gondolják: elkövetnek egy bűnt, elég ha meggyónják, és azzal „el van intézve”. Ez igaz, de kevés. Az egyház ugyanis Jézus tanítása alapján azt vallja, hogy ha el is nyertük bűneink bocsánatát, amíg a bűneinkért járó büntetésektől meg nem szabadulunk, addig nem juthatunk a mennyországba.

Ezért az Anyaszentegyház, mint jó édesanya a segítségünkre siet, búcsút engedélyez, hogy minél több lehetőségünk legyen az ideig tartó büntetésektől megszabadulni. Ezt felajánlhatjuk elhunyt hozzátartozóinkért, a tisztító tűzben szenvedő lelkekért is, így elhunyt szeretteinknek lehetünk hatékony „égbeszegítője”.

Téves lenne azt gondolni, hogy csak temetőlátogatással lehet búcsút nyerni vagy felajánlani. Részleges búcsút napjában többször is, teljes búcsút pedig minden nap egy alkalommal nyerhetünk. A legtöbb imádsághoz búcsúnyerés van hozzákötve. Úr anyala, Te Deum, litániák, Mária-imák, de a hitoktatásban, a szentbeszéd buzgó hallgatása által is részleges búcsút nyerhetünk.

Teljes búcsú nyerhető az év bármely napján legalább félórás szentségimárással, legalább félórás szentírásolvasással, keresztyén ájtatosság elvégzésével, vagy 5 tized rózsafüzér egyfolytában való elimádkozásával.

„Hogy mire jó tehát ez az egész?” – kérdést az alábbi hasonlattal szeretném megvilágítani. Az autóra időről időre tankolnunk kell, amiért fizetünk is. Ha az érte járó hűségpontokat egy idő után beváltom, ajándéktárgyat kapok érte, amit megtartok, de oda is ajándékozhatom valakinek. Naponta rendszeresen feltankolom a lelkemet az imádság perceivel (templomba járás, bibliolvasás, stb.), mert a vallásom és a hitem erre kötelez. Ha viszont a búcsúnyerés szándékával végzem, akkor annyival több jutalmat kapok mindezért. Ezért már reggel célszerű felindítani magunkban a búcsúnyerés általános szándékát.

Szeretettel: *Juhász Imre atya*

Levelezési cím:

Juhász Imre atya

4561 Baktalórántháza, Köztársaság tér 1.

AZ ELFELEDETT NAPKELETI BÖLCSEK

A Szűz Mária Otthonba járó gyermekek előadást készítettek a karácsony titkáról. Szellemes szöveget írtak Józsefnek, Máriának, a pásztoroknak és az angyaloknak. Még az ökörnek és a csacsinak is jutott egy kis szerep.

Mindenki Józsefet és Máriát akarta játszani. De a csacsit senki sem. Így a gyermekek eldöntötték, hogy a csacsit Luca kutyája fogja alakítani. Testes és békés eb volt. Az állfülekkel elég tűrhető csacsi lett belőle. Csak nehogy elkezdjen ugatni az előadás kellős közepén...

Ám egyszer, amikor Renáta nővér megnézte az előadás próbáját, így kiáltott.

– De hiszen megfeledeztetek a napkeleti bölcsekről!

Ernő, a rendező csak a fejét fogta. Hiszen már csak egy nap hiányzott a bemutatóig. Honnan vegyenek most hirtelen három napkeleti bölcset? Pál atya volt az, aki megtalálta a megoldást.

– Keressünk három embert a közösségből – javasolta. – Mondjuk meg nekik, hogy a modern napkeleti bölcseket kell eljátszaniuk, hétköznapi ruhában jöjjenek, és hozzanak valamilyen ajándékot Jézusnak. Bármilyen ajándékot. Nem kell mást tenniük, csak világosan elmagyarázni, hogy miért épp azt az ajándékot hozták.

A gyermekcsapat keresésbe kezdett, és két órán belül meg is lett a három napkeleti bölc.

Karácsonyeste a parókia kis színháza zsúfolásig megtelt. A gyermekek mindent beadtak, az előadás zökkenőmentesen folyt, és nagy sikert aratott. A kutya-csacsi elaludt, Szent József szakállá pedig nem esett le. Ám anélkül, hogy bárki is számított volna rá, a három királyok színrelépése lett az este legmegindítóbb pillanata.

Az első király egy ötvenéves ötgyermekes férfi volt, aki az önkormányzatnál dolgozott. Ő egy mankót hozott. A gyermek Jézus bölcsője mellé tette, és ezt mondta:

– Három évvel ezelőtt volt egy csúnya közlekedési balesetem. Frontálisan ütköztem valakivel. Jó néhány töréssel szállítottak kórházba. Az orvosok nem voltak biztosak abban, hogy

felgyógyulok. Attól a pillanattól kezdve örülni kezdtem minden apró javulásnak, annak, hogy mozgatni tudom a fejem, vagy egy ujjam, hogy egyedül fel tudok kelni. A kórházban töltött napok mintha kicseréltek volna. Kezdtém alázattal felfedezni, hogy mennyire szép is az, amim van. Meglátom, és örülök az élet kicsi, mindennapi örömeinek is, amelyeket azelőtt észre sem vettem. Ezt a mankót annak jeléül adom a gyer-

mek Jézusnak, hogy megtanultam látni és felismerni.

A második király két gyermek édesanyja volt, aki egy hittankönyvet hozott. Letette a kis Jézus bölcsője mellé, és ezt mondta.

– Amíg a gyermekeim kicsik voltak, és szükségük volt rám, úgy éreztem, hogy megvalósítom önmagam. Aztán nőni kezdtek, és egyre inkább feleslegesnek éreztem magam. De megértettem, hogy az önsajnálattal nem megyek semmire. Megkértem az atyát, engedje meg, hogy tarthassak hittanórát a városi gyermekeknek. Így újra megtaláltam életem értelmét. Úgy érzem magam, mintha apostol, próféta lennék, újból fontosnak érzem magam.

A harmadik király egy fiatalember volt. Ő egy fehér papírlapot hozott. Letette a bölcső mellé, és ezt mondta:

– Feltettem magamnak a kérdést, jól tettem-e, hogy elfogadtam ezt a szerepet. Egyáltalán nem tudtam, hogy mit mondjak, mit hozzak. A kezem üres. A szívem pedig tele reménységgel, kívánsággal, boldogsággal, és életem értelmével. De nyugtalanság, kérdések, várakozások, hibák, kételyek is sokasodnak bennem. Nincs, amit be tudnék mutatni. A jövőm nagyon bizonytalanul látszik. Ezt a fehér papírlapot ajánlom neked, gyermek Jézus. Tudom, hogy azért jöttél közénk, hogy új reményt adjál. Látod, én teljesen üres vagyok, de a szívem nyitott és kész, hogy elfogadja azt, amit az életem fehér papírlapjára írni akarsz. És most, hogy te itt vagy, minden megváltozik majd...

Bruno Ferrero

HONNAN ERED A KARÁCSONYFA?

Feljegyzések szerint az első hagyományosnak mondható karácsonyfát freiburgi pékinások állították a város kórházában a XV. században. A hagyományosan pirossal ékesített fenyő átvitt jelentése az életfa, amely a természet évről-évre történő megújulását, körforgását mutatja. A fán látható girland (vagy boa!) a paradicsomi rosszra csábító kígyóra, az alma a tudás fájáról szakasztott gyümölcsre emlékeztet (ennek mintájára alakultak ki később a piros, arannyal díszített üveggömbök), a gyertyák pedig a fény, a világosság szimbólumai.

Nálunk először Brunswick Teréz martonvásári grófnő állított karácsonyfát. A magyar paraszti életben a mai értelemben vett karácsonyfadíszítés szokása házilag főzött szaloncukorral, a fa alá helyezett betlehemmell csak a XX. században terjedt el. A karácsonyfát hagyományosan Vízkeresztkor (január 6.) bontják le.

TUDOD – E?

December hónap második felére (kb. 24-e, 25-e) tehető a téli napforduló. A téli napforduló idején a „sötétség uralkodik a fény felett”, akkor köszönt be legkorábban az este. Ezt a napot követően azonban a Fény ismét erőre kap, egyre hosszabbak a nappalok, egészen a nyári napfordulóig nyújtva nappalainkat. A keresztény hagyomány pedig erre a napra, a Fény ünnepére helyezte az ő saját Fényessége, a Megváltó születésének pillanatát.

KEDVES GYEREKEK!

Köszönjük szépen a megfejtéseket, amelyek az előző szám rejtvényére érkeztek. Ez is azt mutatja, hogy örömmel forgatjátok a Bibliát, és reméljük, hogy ez a jövőben is így lesz. Továbbra is várjuk leveleiteket, rajzaitokat, írásaitokat. Szeretnénk figyelmetekbe ajánlani a mostani, karácsonyi rejtvényünket is, amelyek helyes megfejtőire szintén értékes nyeremények várnak. Jó munkát!

Az előző szám nyertesei:

Andrási Viktória, Polgár

Csomós Judit, Tornyospálca

Magdus Andrea és Sándor, Újfehértó

Séra Csilla, Pap

Szenes Eszter, Nyíregyháza

Beküldési határidő és cím:

2006. január 20.

Tamaskovicsné Tóth Otília

4400 Nyíregyháza, Lengyel u. 5.

LÁMPÁS A KÖDBEN

A polgári egyházközség

A kocsisor lassan halad a novemberi sűrű ködben. A mozgást szinte alig lehet érzékelni, csak néhány imbolygó fénypont jelzi az elhaladó autókat. Az utazót ilyenkor körülvesszi a szinte tapintható csend. Aki Polgárra igyekszik, az első, amit észrevesz, az a kisváros szívében méltóságteljesen álló késő klasszicista stílusban épült római katolikus templom. A Hild József által tervezett, 1858-ban felszentelt műemlék az egyházmegye legnagyobb templomaként ismeretes, amely már messziről vonzza a látogatót, és biztos pontot nyújt a tájékozódásban. A ködben bolyonghatunk céltalanul, de a megfelelő iránytűt szem előtt tartva, biztonságban eljuthatunk utunk végcéljához.

A templom ablakaiból kiszűrődő fények és az orgona hangja jelzi a mise kezdetét. November hónapban úgynevezett Gergely-misé-

A polgári Nagyboldogasszony templom

ket (missa gregoriana) tartunk, amikor minden elhunytért imádkozunk harminc napon keresztül. Az ősi gyakorlat szerint ilyenkor nem veszünk fel külön imaszándékot, hanem mindenki egy lapra felírja elhunyt szerettei nevét, a lapokat az oltárra helyezve egy hónapon keresztül szentmisét mutat be értük az egyház. A szentmisén lelkünkben lángra gyújtott fényt visszük magunkkal a hétköznapokba, hogy tetteinkkel is bizonyítsuk szeretetünket. Különösen Árpád-házi Szent Erzsébet szép példája állt előttünk november hónapban, aki a szegénységet választva élt, kórházat alapított. Magára öltötte a ferences harmadrend szürke ruháját, és mint betegápoló maga szolgált a betegeknek, az elárvult gyermekek számára menhelyet nyitott.

Kalács misszió

Szent Erzsébet hetében az egyházközségünk is fokozott figyelemmel fordult a szegények felé. A leginkább rászorultakat a hét minden napján ebéddel megvendégtük. Egy kedves, reméljük, hagyomány teremtő szo-

kást indítottunk útnak „Kalács-misszió” néven, azzal a szándékkal, hogy minél több családnak eljuttassuk az egyházközségünk templomát szimbolizáló kalácsot, ezzel is erősítve azt az összetartozást, hogy mindnyájan része

Egy héten keresztül áldozták idejüket az egyházközség tagjai.

A gyerekek is besegítettek a munkába

vagyunk egy közösségnek, melynek központjában az egyház áll. A misszióban hittanosok, cserkészek, a rózsafűzér társulat és az egyház képviselő-testületének tagjai vettek részt.

Állófogadás az egyházközség, és a civil szervezetek munkásainak

Szent Erzsébet hetében Linczenbold Levente és Papp László atya állófogadásra hívta az egyházközségnek és civil szervezeteknek

Muki fotópályázat és kiállítás

A Polgári Római Katolikus Egyházközség a Muki-misszió keretén belül nyílt digitális fotópályázatot hirdet meg, amelynek célja a digitális fotózásban rejlő lehetőségek, a digitális képalkotás előnyeinek megismerése, ezzel együtt az, hogy lehetőséget adjunk a Mukis és nem Mukis alkotók egyéni és esetleg szakmai kibontakozásának.

Témakörök:

- „Az Isten képmására teremtett ember”
- „Útmenti keresztet”
- „Csendélet”
- „Utazás”

A pályázók 2005. július 11. és 2006. február 28. között elkészült – összesen 32 – képet küldhetnek be, de kategóriánként maximum 8-at.

azokat a munkatársait is, akik közvetlenül részt vettek ezekben a missziós munkákban. Ez a nemes gesztus – amely nagyon jólesett a „munkásoknak” – jó példa a hívek áldozatos munkájáért való köszönet kifejezésére.

Lovas bál

Szent Erzsébet hetét Lovas bállal zárta a polgári egyházközség a helyi Lovas Sport Egyesülettel közösen, amelyet Polgáron a Fehér Holló étteremben rendeztek meg. A rendezvény bevételét a lovasok ruhájának, felszerelésének elkészítésére ajánlják fel, mivel a polgári hitélet szerves részét képezi a lovascsapat rendszeres jelenléte is. A lovasok – Linczenbold Levente (plébános) lovasal az élen – a nyári táborozástól kezdve a mikulástól karácsonyon át a templombúcsú ünnepléséig részt vesznek az egyházközség hitéletében.

Nemzetközi Kórusfesztivál

Második éve rendezték meg az „Ének Európáért” Nemzetközi Kórusfesztivált. Az előző évhez hasonlóan az idén is számos kórus lép fel, többek között a Nagyvárad Székesegyház Kórusa, a Szent István Énekes Iskola Budapestről, a Cantemus Vegyeskar Nyíregyházáról és az Eperjesi Görög Katolikus Kórus.

Hit-tudós 2.

A virtuális világhálót felhasználva november elsejétől újra indult a bibliai kvízzjáték: hetente megjelenő kérdések liturgikus, egyházzenei, bibliai és egyháztörténelmi témákban 15 héten keresztül, értékes nyereményekért.

A várakozás, mely a közelgő ünnep felé irányítja figyelmünket, nem lehet tétlen. Az egyház nem létezhet csak a templom falain belül, meg kell nyílnia az emberek felé, túl kell mutatni a falakon. Mint ahogy a novemberi ködben az autók fénye, úgy mi is legyünk lámpások! Világítsuk be az utat és árássunk fényt magunk körül, még ha úgy gondoljuk, hogy kicsinyek vagyunk is! Ne felejtsük el, hogy a szeretet egy kicsiny lángjánál is sokan melegekedhetnek!

Rapcsák Judit, kommunikáció-felelős

Sorozat esetében a sorozatban szereplő képek mindegyike külön képnek számolandó. A témakört feltétlenül fel kell tüntetni. Annak hiánya esetén a képet nem tudjuk értékelni.

A pályázaton csak digitális fényképezőgéppel készült, minimum 800×600 pixel terjedelmű fényképekkel lehet részt venni.

Jelentkezni a webmaster@polgariplebania.hu, vagy a **Római Katolikus Plébánia 4090 Polgár, Barankovics tér 10.** címen lehet. (Név, lakcím és telefonszám megadása szükséges.) A képeket is ide várjuk.

Az eredményhirdetés és a kiállítás időpontját később közöljük. Az ajándékok fényképészettel kapcsolatos, hasznos kellékek. Részletesebb információt a www.polgariplebania.hu címen találsz.

AHOL TÍZEN VANNAK TESTVÉREK

Ünnep a Bartók családban

Minden egyes család életében meghitt pilanatokat teremt a karácsonyi ünnepkör, kiváltképpen, ha arra gondolunk, hogy ezen ünnepkör kapcsán emlékezünk a szent családra (Mária, József, Jézus) mint minden családnak ősmintájára, erre az Istentől megáldott és megszentelt életközösségi kapcsolatra. A nagycsaládok életében annyival sokszorozódik ez az öröm, ahány gyerek gazdagítja életével a szeretetközösséget. Így van ez a

Bartók családnál is. A családfő, Gábor (mikrobiológus), és felesége, Erika (tanárnő), hivatásos anya, 1983-ban kötötték össze életüket Isten szent színe előtt, és egyben mondtak igent minden új életre, amellyel Isten teremő művének társaivá lehettek. A gondviselés 10 új életet bízott rájuk, hogy megismertessék és megszerettessék velük a szeretet forrását. A legidősebb, 21 éves Gergely fogorvos hallgató, őt követi Zsófi, a 19 éves egyetemista, majd a 18 éves Rozália, egyetemista, Márton, gimnazista 17, Ferenc, gimnazista 15, Gellért 13, Mária 10, Borbála 8, Imre 6, és Julianna 2 évesen. Ebben az interjúban ellátogattunk „aprajafalvára”, a Bartók családnál, ahol a 18 éves Rozi mondja el élményeit a karácsonyi készülődésről.

– *Hogyan sikerül felkészülni, és miképpen ünneplitek a karácsonyt?*

– Az adventi koszorút édesanya vezetésével a kicsik készítik. Az erdőben tobozt és örökzöldet gyűjtenek hozzá, majd otthon feldíszítik. Az adventi estéken gyertyát gyújtunk és imádkozunk, főleg a legismertebb imádságokat, amelyeket a kicsik

is tudnak, majd az ima végén minden nap más fűjja el a gyertyát.

– *Szokás-e adventi lelki programot készíteni nálatok?*

– Az adventi lelki készüllet talán az adventi naptár, amelyen kis piros csizmák vannak, amelyek arra szolgálnak, hogy a napi jócselekedeteket elhelyezzük bennük. Aki jót tett aznap, az valamilyen édesség-jutalomban részesül. Erről a jutalmazásról jut

van ajándékokkal, és ekkor adjuk elő a pásztorjátékot, ami kb. 10 perc. Alig várjuk, hogy leleplezzük az ajándékokat, de ezt megelőzi a karácsonyi közös éneklés: Mennyből az angyal, Fel nagy örömrre, Pásztorok, pásztorok... stb. Tapssal viszonzozzák a szülők az előadást, majd anya ajándékokat oszt, amihez puszi is társul. A szülői ajándékozás után a gyerekek is ajándékokat osztanak a szülőknek és egymásnak, ez alatt karácsonyi CD-ket hallgatunk.

– *Igazán meghitt és szép lehet ennyi sugárzó és boldog arcot látni?*

– Valóban, a kicsik szeme úgy csillog, mint a csillagszóró, amit nem a fán gyújtunk meg, hanem kimegyünk az udvarra, ezt nevezük mi karácsonyi csillaghullásnak. Az est további része beszélgetéssel folytatódik, majd a kicsik, ahogy fáradnak, úgy bújnak ágyba, s mi nagyobbak indulunk a Szent Annába az éjféle misére, amiről rendszeresen elkészünk, s rendszerint a csillagos ég alatt hallgatjuk a születés történetét. Így ér véget a szenteste, majd a másnap közös ünnepi szentmisével és a nagyszülők látogatásával folytatódik.

Köszönjük Rozáliának, a család harmadik gyermekének, hogy megosztotta az olvasókkal

az örömben és vidámságban zajló ünnepi eseményeket, és egyben kívánunk nektek valóban békés, boldog, meghitt karácsonyt.

H.L. atya

Szeretet-morzsaék

Arra születtem...

Arra születtem
Hogy kisgyerek legyek,
Anyám mellett játsszam hosszú éveket,
Arra születtem, hogy felnőtt is legyek,
S megértsem a szóból azt, amit lehet,

S végül arra jöttem én a világra,
Hogy hinni tudjam: nem vagyok hiába.

Arra születtem, hogy megszeressenek,
S megszeressem én is azt, akit lehet,
Arra születtem, hogy boldog is legyek,
s továbbadjam egyszer az életemet,

S végül arra jöttem én a világra,
hogy belehalnom se kelljen hiába.

Adamis Anna

A GONDVISELÉS CSODÁJA

Gábor születése a béke születését is jelentette családjunkban

Minden embernek vannak problémái: a munkahelyen, otthon, esetleg az iskolában. Ezek közül a legelszomorítóbbnak a családban uralkodó rossz viszonyokat tartom, hiszen ez a gyerekekre is kihat, akik idősebb korban elveszítik bizalmukat a szülők iránt. Az én családomban főleg az anyagi problémák okoztak keserűséget, megrontva a családtagok közötti szeretetet, feszültséget és vizályt keltve. A családi egységünk megbomlásával egymást okoltuk a problémákért. Bár a szüleim közötti viszony kezdett megromlani, a felelősségérzet, a gyerekeik iránt érzett szeretet együtt tartotta őket. Vidéken lakunk, én viszont Nyíregyházán tanulok, így kollégistaként kéthetente utazom haza. Az iskolai közösségnek, a barátainak sokat köszönhetek, segítettek elfelejteni az otthon lévő állóvizet. Nem gondolva az otthoni problémákra, nagyon jól éreztem magam. Ám mindig, mikor hazautaztam, el kellett viselni a sérelmeket, a feszültséget, szembe kellett néznie a zord valósággal. Ez mély nyomot hagyott bennem, mindig ideges és ingerlékeny voltam. Durva és goromba voltam másokkal, azt képzeltem: csak nekem lehetnek problémáim. Nem törődtem a másik emberrel.

Nem találva megoldást a problémáimra, az Istenhez fordultam, beléptem az iskolánkban is működő keresztes közösségbe, s látva ezeknek a fiataloknak a hitét és buzgóságát, én is elmélyültebben kezdtem imádkozni a családomért. Minden este megfogalmaztam egy kérést, hogy segítsen rajtunk, és végre békességben élhessünk.

Még máig sem tudom felfogni a csodát, mivel az Isten megajándékozott bennünket. Nem sokkal Pünkösd előtt édesanyám észrevette, hogy valami nincs rendben, furcsán érzi magát. Az orvos és a teszt segítségével egyértelműen megbizonyosodtunk róla: édesanyám áldott állapotban van. Először megdöbbenünk az öcsémrel, mikor édesapámmal közösen elmondták az „örömhírt”. Életünk teljes fordulatot vett, s már nem számított a pénz: mindent a születendő kicsiért igyekeztünk tenni. Az Úr gondviselése itt sem hagyott el minket, mert mindig úgy alakult, hogy volt elegendő keret mindenre. Örömmel vártuk az egész rokonsággal együtt a kis jövővényt. Minden eddigi karácsonyi ajándéknál hatalmasabb kincset kaptunk: december 27-én megérkezett a kisöcsénk.

A szeretet beköltözött a gyermekkel együtt a családjunkba, a feszültség feloldódott. A kisbabát a Gábor névre kereszteltük, s most múlt el 10 hónapos. Csodának tartjuk őt, mert anyukámnak néhány évvel ezelőtt egy műtét során el kellett távolítani az egyik petefészékét, és a magzat mégis megfogant. Gábor a gondviselés csodája, hiszen Húsvétkor fogant, Pünkösdkor tudtuk meg a jó hírt és Karácsonykor született. Minden alkalommal örömmel térek haza, mert szeretet és béke fogad, és örömmel látom, hogyan fejlődik az én kistestvérem, és minden este őt imádkozom az Úrhoz.

Mágocs-Babur Mihály (Szt. Imre Gimn.)

„Szabadságot ígérnek nekik, maguk meg a romlottság rabjai. Annak a rabja ugyanis mindenki, aki őt legyőzte.” (2 Pét 2,19)

II. FIATALOK A VILÁG ÉLETÉÉRT TALÁLKOZÓ

Ne féljete Krisztustól!

A nyíregyházi Magyarok Nagyasszonya Plébánia és a Szent Imre Katolikus Gimnázium közös szervezésében rendezték meg október 29-én a „Fiatalok a Világ Életéért” találkozót. A rendezvénynek a Szent Imre Gimnázium második alkalommal adott helyet, melyen az egyházmegye tíz plébániájáról, a gimnáziumból és Nyíregyházáról 400 középiskolás vett részt.

A találkozót megelőzően öt héten keresztül negyven lelkes fiatal előkészületeket végzett, Lupsa Tamás és Szenes István atyák irányításával. „Az előtalálkozó folyamán minden alkalommal indítást kaptunk arra, hogy azon a héten egy konkrét dolgot megéljünk. Ezeket a tapasztalatainkat osztottuk meg társainkkal (majd a kiscsoportos beszélgetések résztvevőivel), melynek hatására ők is elmondták eddigi életükben átélt pozitív vagy negatív élményeiket” – emlékszik vissza Morauszki Márta, „Fel kell tudni venni a küzdelmet félelmeinkkel szemben szabadságunkért. Nehezen tudja az ember felismerni a félelem mögötti szépségeket. A szürke hétköznapokban helyt kell állni a munkahe-

lyen, iskolában; ezek elvárásokkal is járnak. Ezen elvárások teljesítése félelmekkel telődik, melyek vagy sikerrel vagy kudarccal végződnek.”

Lupsa Tamás atya bevezető köszöntésével kezdődött a nap programja. Szenes István atya elmélkedését kiscsoportos beszélgetés követte. Majd egy miskolci házaspár Juhász Zoltánné Aranka és férje tartott előadást, akik hosszas útkeresés és tévelygés után tértek meg. Délután gregorián énekek dallamai járták át a gimnázium falait, a Budapestről érkezett Koncz András és énekkarának előadásában. Rövid zeneelméleti, zenetörténeti magyarázat előzte meg a színvonalas hangversenyt. A találkozót záró szentélményimádást is a gregorián énekek tették ünnepelesebbé.

Mészáros Zsuzsanna

23. SZINT

Aki ismer, az tudja, hogy világeletemben szemben álltam minden olyan tudóssal és kutatóval, aki azt állította, hogy a számítógép káros hatással van a diákokra. Hiszen nehogy már én, I. Román Tamás ne tudjam jobban, hogy mi jó nekem. Arra pedig végképp nem gondoltam, hogy a rabja lennék. Talán ezért is lepett meg annyira, mikor Lupsa Tamás atya azt állította, hogy ez a probléma márpedig valós, és mint ilyen, az ellenségünk.

Arra a véleményre jutottam tehát, hogy ahhoz, hogy felvehessem ezzel az ellenféllel a harcot, még jobban meg kell ismernem. Így aztán rádolgoztam, és esténként még több időt szakítottam arra, hogy ennek az időtöltésnek hódoljak.

És valóban! Megdöbbenő dolgokat figyeltem meg. Az egyik ilyen puhatolódzás alkalmával a következő dolog történt. A gép előtt ültem, mikor is egy nagyon kedves rokonunk érkezett, hogy megtudja, hogyan tanulok, egyáltalán, hogy vagyok. Én azonban ahelyett, hogy örömmel üdvözöltem volna, ideges lettem. „Látod Uram, ha ő most nem jön, akkor már régen 23. szintű harcos lehetnék, ehelyett most itt ülök, és vele kell beszélgetnem teljesen értelmetlen dolgokról”. Már rég eszembe sem jutott, hogy a fél várost átutazta miattam, nem haszonból, vagy mert bármi előnye származott volna belőle, csak azért, mert fontos vagyok neki. Ez feledésbe merült.

És ez nem egyedi példa. Hányszor esik meg velem, velünk, hogy egy fejessel likvidáljuk az ellenséget. De ha „ne adj Isten”, valaki megkérdézi játék közben, mi volt ma az iskolában (vagy ki akarja vitetni a szemetet), akkor ezt a bravúrt valaki más követi el velünk, egy pillanat és game over. Ebben a pillanatban pedig nem a gép, hanem az érdeklődő szülő tűnik fölöslegesnek.

Nem azzal fog tehát rabbá tenni a mértéktelen játék, hogy hangtompító fegyverekkel a kezünkben szaladgálunk majd fel-le az utcán és vadászunk az ismerőseinkre, hanem azzal, hogy szétrombolja az emberi kapcsolatainkat.

Román Tamás (Szt. Imre Gimn.)

A RÁCS MÖGÖTT

Mielőtt a cím hallatán érdes fantáziánk beindulna, jobb az elején tisztázni, hogy tudva és akarva kerültek oda lelkipásztoruk, Németh János atya kíséretében. Nos, szokványosnak semmi esetre sem mondható az a találkozás, amelyre az elmúlt napokban került sor a debreceni Szent József Gimnázium néhány tanulója, és az Ifjúsági, Családügyi, Szociális és Esélyegyenlőségi Minisztérium Debreceni Javítóintézetének „6-os” csoportja között. A találkozás oka egy barátságos „összezsapás” volt, focimeccs formájában az aszfaltpályán.

A szokatlan találkozóóról Németh János atyát, az iskola lelkipásztorát kérdezi Bajkó Ernő diák.

– *Úgy láttam a csapatunk a vereség ellenére különleges élménnyel tért haza.*

– Számunkra egy olyan világ nyílt meg, melyről nagyon keveset tudunk, s azt a keveset is sokszor előítéletekkel látjuk. Érezhető volt a meccs előtt egy bizonyos feszültség, hogy milyen is lesz az „azokkal” való találkozás. Az erőviszonyok hamar megmutakoztak, hiszen egyértelműen látszott, hogy az intézet lakóinak állóképessége jócskán meghaladja a gimnáziumi fiatalokét. Az első félidőben három góllal is „elhúztak” a „ben-

tiék”, de a második félidőre kiegyenlítődtek a viszonyok, és a diadal „6-os” csoporté lett, 6-5 –re győzték le a Szent József diákjait. A meccset követően az intézet lakói ill. rendkívül szimpatikus vezetői, nevelői, „vigasztdíjként” bográcsban főtt étellel szolgáltak tanulóinknak.

– *Kinek az ötlete volt?*

– Ami azt illeti, tudom, hogy a papok leginkább templomba szeretik vezetni a nyájat, és ez alól én sem vagyok kivétel, de azt is akarom, hogy lássák a „fiaim” az élet egy másik oldalát is. Lássák az ott élőket is, de ne előítéletekkel, ne megpecsételve, beskatulyázva őket, hanem testközelből. Azt akartam, hogy beszélgessenek egymással – „kintiek” és „bentiek” –, hogy játsszanak együtt. Azt akartam, amit II. János Pál pápa mondott: „A sport összehozza az embereket”. Ezért vittem őket most templom helyett a rácsok mögé. Nagyon örültem annak, hogy sok fiúban változás történt. Megváltozott a véleményük, „azok”-ból „ők” lettek, és azt hiszem, ez az első lépés.

– *A börtön szigorú szabályokkal bíró intézmény, nem lehet oda csak úgy besétálni körülnézni.*

– Nem, s éppen ezért őszinte köszö-

net mondok Magyarai Lászlónak, az intézmény igazgatójának, amiért megengedte, hogy ott lehessünk. Köszönet Kiss József-nének (Gyöngyikének), a „6-os csoport” vezető nevelőjének, Báránkó Andrásnak, kedves barátomnak, aki minden héten látogatja a fiúkat, és köszönet azoknak, akik ott bennünket fogadtak és vendégül láttak. Valamint köszönet illeti Gincsei Zoltánt, kollégiumunk igazgatóját, aki személyesen is elkísért bennünket.

– *Lesz következő „barátságos” találkozó?*

– Mindenképpen szeretnénk máskor is elmenni a fiúkhoz, nemcsak a bent élőknél, de nekünk is szükségünk van erre az élményre.

– *Milyen élményre?*

– Vittünk magunkkal két futball-labdát. Az egyiket mi dedikáltuk és ajándékként ott is hagytuk, a másikat ők látták el kézjegyekkel és ezt elhoztuk magunkkal. Ez a labda a Szent József Gimnázium és Kollégiumba fog kerülni, mégpedig azért, hogy mindig emlékeztesse a fiúkat arra, hogy a bűnt el kell itélni, de a bűnöshöz irgalommal kell lenni. Van egy „laszting”, mely a megbocsátást hirdeti...

Bajkó Ernő

„Jobban boldogul kettő, mint egy” (préd. 4, 9)

REGIONÁLIS CSERKÉSZVEZETŐI KONFERENCIÁI

Észak-kelet-magyarországi Cserkészvezetői Konferenciát rendeztek november 11-én a Polgári Római Katolikus Egyházközség Plébániáján.

Erre a találkozóra a régió minden felelős vezetője a plenáris előadások mellett fórumokon, szekcióüléseken, szakmai műhelymunkában vitatták meg feltett kérdéseiket; *Honnan jövőnk, merre tartunk? Milyen értékei vannak a cserkészprogramnak? Mit jelent a MCSSZ (Magyar Cserkész Szövetség) mint szervezet?* Foglalkoznak továbbá a cserkészletben rejlő kommunikáció lehetőségeivel, valamint a támogatásszervezéssel.

A cserkész 10 törvényben megfogalmazott kötelességei közül az egyik törvény így hangzik:

„A cserkész híven teljesíti kötelességeit, melyekkel Istennek, hazájának és embertársainak tartozik.”

Isten szolgálata tömören összefoglalva az Isteni törvények megtartását, vallásunk rítusainak gyakorlását és a vallásunkkal kapcsolatos ismeretek elmélyítését jelenti.

A haza szolgálatát sokan sokféleképpen fogalmazzák meg. A cserkészek azt vallják, hogy mindannyian nap mint nap szolgálhatják hazájukat azzal, hogy képességeik szerint a lehető legtöbbet és legjobb módon tanulnak. Mikor felnőttré válnak, legyenek a társadalom bármely szegmensében, hazájukat szolgálják a munkájukkal is, ha azt odaadással végzik.

Nevelési céljaikat 6-10 fős csoportokban, őrsköben érik el. Az őrskök nem koelektáltak, és a korosztályi különbségekre is figyelnek. A gyermek testi, szellemi és lelki fejlődését szolgálva, a cselekedve tanulás elvét követve mindent a gyakorlatban valósítanak meg.

A cserkészcsapatokhoz 10-14 éves korig lehet csatlakozni. Egyházmegyénk területén több településen élő gyermekek előtt ismert cserkészélet: Kisvárdán, Jármban, Mátészalkán, Máriapócon, Tiszavasváriban, Nyíregyházán, Debrecenben....

(szerk.)

A cserkészletet 1908-ban, Londonban Robert-Baden Powell, egy angol katonameger alapította. Sajnákozva látta, hogy a korfiatalosága léha, semmittevé életet él. Ezen változtatni kívánt, majd 1907-ben összefogott 26 fiatalat, elvitte őket egy nyári táborba, és ott örök életre szóló nyári élményt kaptak. A sikeren felbuzdulva megjelentette a Scouting for Boys (Cserkészlet fiúknak) című művét, amely azonnal óriási siker lett. Egy év alatt 11 ezer főre gyarapodott a létszám, és már Britannia határain is túl nőtt ez az eszme.

Hazánkban 1909-ben a nagybecskereki főgimnázium értesítőjében olvasható az első cikk, 1912-re már a szövetség is megalakul (MCSSZ), majd 1929-ben az első lánycserkész konferenciát, 1933-ban pedig a IV. cserkész világtalálkozót szervezték meg.

Cserkészköszöntés: Jó Munkát!

Cserkész jel: A jobb kéz vállmagasságában a tenyér kifelé, a hüvelykujj a kisujj hegyén, a másik három ujj egyenesen kinyújtva. Ez a cserkész tisztelgés, vagy köszöntés jele.

A cserkészkézfogás: A cserkészek bal kézzel fognak kezét. A bal kézzel való kézfogás a szeretet jele, mivel a bal kéz közelebb van a szívhez, a szeretet jelképéhez. A bal kézzel való kézfogás lehetővé teszi a jobb kézzel való tisztelgést.

BOLDOGASSZONY HAVA*Január*

- 1 V **Újév, Szűz Mária, Isten Anyja** †
Almos, Fruzsina
- 2 H Nagy Szt. Vazul, Naz. Szent Gergely
- 3 K Genovéva, Gyöngyvér, Benjamin
- 4 Sz Titusz, Angéla, Renáta
- 5 Cs Simon, Emília, Amáta
- 6 P Gáspár, Menyhért, Boldizsár
- 7 Sz Bálint, Rajmund, Attila
- 8 V **Vízkereszt** †
Szeverinus, Szörény
- 9 H Urunk megkeresztelkedése
Juliánusz, Marcella, Marcell
- 10 K Vilmos, Vilma, Melánia
- 11 Sz Ágota, Szt. Honoráta, Tasziló
- 12 Cs Ernő, Erneszta
- 13 P Veronika, Hiláriusz, Csongor
- 14 Sz Félix, Bódog
- 15 V **Évközi 2. vasárnap** †
Mór, Remete Pál, Lóránt
- 16 H Marcell pp., Stefánia, Gusztáv
- 17 K Remete Antal, Antónia
- 18 Sz Árpád-házi Szent Margit, Piroska
- 19 Cs Márta, Sára, Szt. Máriusz
- 20 P Fábrián, Sebestyén, Özséb
- 21 Sz Ágnes, Agnéta
- 22 V **Évközi 3. vasárnap** †
Vince, Artúr
- 23 H Emerencia, Emese, Zelma
- 24 K Szalézi Ferenc, Timót
- 25 Sz Pál fordulása, Henrik
- 26 Cs Timóteusz, Paula
- 27 P Merici Angéla, Angelika
- 28 Sz Aquinói Tamás, Károly, Karola
- 29 V **Évközi 4. vasárnap** †
Adél, Valér
- 30 H Jácinta, Martina, Gerda
- 31 K Bosco János, Marcella

BŐJTTELŐ HAVA*Február*

- 1 Sz Ignác, Brigitta
- 2 Cs Gyertyaszentelő Boldogasszony
Karolina, Karola, Virgínia, Aida
- 3 P Balázs, Oszkár, Celerina
- 4 Sz András, Veronika, Ráhel
- 5 V **Évközi 5. vasárnap** †
Ágota, Etelka, Ingrid
- 6 H Miki Pál és tsai vtk.,
Dorottya, Dóra
- 7 K Richárd, Tódor, Trisztán,
Rómeó
- 8 Sz Emiliáni Jeromos, Aranka
- 9 Cs Apollónia, Erik, Abigél, Alex
- 10 P Skolasztika, Elvira
- 11 Sz Lourdes-i Szűz Mária jelenése
Bertold, Marietta
- 12 V **Évközi 6. vasárnap** †
Lídia, Eulália, Lúcia
- 13 H Katalin, Linda, Ella
- 14 K Círill és Metód, Európa
védőszentjei. Bálint, Valentin
- 15 Sz Georgina, Györgyi, Kolos
- 16 Cs Julianna, Lilla, Filippa
- 17 P A szervita rend hét alapítója,
Donát
- 18 Sz Bernadett, Simon
- 19 V **Évközi 7. vasárnap** †
Zsuzsanna, Eliza, Konrád
- 20 H Leó, Aladár, Álmos
- 21 K Damiáni Péter, Eleonóra
- 22 Sz Szent Péter apostol
székfoglalása
Gerzson, Kortonai Margit
- 23 Cs Polikárp, Alfréd
- 24 P Mátyás apostol
- 25 Sz Géza, Cézár, Edömér, Vanda
- 26 V **Évközi 8. vasárnap** †
Viktor, Győző, Edina
- 27 H Gábor, Ákos, Leander, Bátor
- 28 K Elemér, Oszwald, Román

BŐJTMÁS HAVA*Március*

- 1 Sz Hamvazószerda
- Leontina, Lea, Albina
- 2 Cs Ágnes, Henrik, Henriett, Lujza
- 3 P Frigyes, Kornélia
- 4 Sz Kázmér, Luciusz, Zorán
- 5 V **Nagybőjt 1. vasárnapja** †
Adorján, Kolett, Adriána
- 6 H Leonóra, Fridolin,
Inez, Koletta
- 7 K Perpétua és Felicitász, Tamás
- 8 Sz Istenes János, Zoltán
- 9 Cs Domonkos, Római Franciska
- 10 P Emil, Gusztáv, Ildikó
- 11 Sz Konstantin, Szilárd, Tímea
- 12 V **Nagybőjt 2. vasárnapja** †
Gergely, Maximilian
- 13 H Egyed, Krisztián, Patrícia
- 14 K Matild, Paulina, Trilla
- 15 Sz Nemzeti ünnep
Kelemen, Lujza, Zakariás
- 16 Cs Henrietta, Herbert, Radomér
- 17 P Patrik, Gertrúd
- 18 Sz Jeruzsálemi Círill, Sándor, Ede
- 19 V **Nagybőjt 3. vasárnapja** †
Szent József, Szűz Mária
jegyese. Bánk
- 20 H Csáki Boldog Mór, Alexandra
- 21 K Benedek, Flúei Miklós, Bence
- 22 Sz Beáta, Svéd Katalin, Izolda
- 23 Cs Ottó, Kartal, Emőke
- 24 P Gábor, Karina
- 25 Sz Gyümölcsoltó Boldogasszony
Annuciáta, Lúcia, Irén
- 26 V **Nagybőjt 4. vasárnapja** †
Emmánuel, Árpád
- 27 H Lídia, Hajnalka
- 28 K Johanna, Gedeon
- 29 Sz Bertold
- 30 Cs Zalán
- 31 P Árpád, Benjamin, Benő

SZENT GYÖRGY HAVA*Április*

- 1 Sz Hugó, Agád n
- 2 V **Nagybőjt 5. vasárnapja** †
Aron, Paolai Ferenc
- 3 H Richárd, Buda, Hóvirág
- 4 K Izidor
- 5 Sz Vince, Irén, Teodóra
- 6 Cs Celesztin, Vilmos, Taksony
- 7 P De la Salle János, Hermann
- 8 Sz Dénes, Valér, Valter
- 9 V **Virágvasárnap** †
Ákos, Döme, Erhard
- 10 H Ezekiel, Zsolt
- 11 K Leó, Szaniszló, Glória
- 12 Sz Sz. Gyula, Balvín, Sába
- 13 Cs Nagysütörtök
Sz. Hermína, Ida, Márton
- 14 P Nagypéntek
Tibor
- 15 Sz Nagyszombat
Anasztázia, Oktávia, Tas
- 16 V **Húsvétvasárnap** †
Bernadett, Csongor
- 17 H **Húsvéthétfő** †
Izidóra, Dezső, Rudolf
- 18 K Apolló, Aladár, Andrea, Ilma
- 19 Sz Emma, Malvin, Zseraldina
- 20 Cs Tivadar, Tihamér, Töhötöm
- 21 P Anzelm, Konrád
- 22 Sz Kájusz, Noémi, Csilla
- 23 V **Isteni Irgalmasság vasárnapja** †
Adalbert, Béla
- 24 H György, Fidél, Debóra
- 25 K Márk evangélista. Ányos
- 26 Sz Ervin, Klétusz pp., Aida
- 27 Cs Marianna, Zita
- 28 P Valéria, Chanel Péter
- 29 Sz Sziénai Katalin, Péter
- 30 V **Húsvét 3. vasárnapja** †
V. Piusz pp., Zsófia, Katalin

PÜNKÖSD HAVA*Május*

- 1 H **A munka ünnepe,**
Szent József, a munkás,
Fülöp, Jakab
- 2 K Atanáz, Zsigmond
- 3 Sz Fülöp és Jakab apostolok,
Tímea, Viola
- 4 Cs Mónika, Flórián
- 5 P Irén, Gotthárd, Györgyi
- 6 Sz Judit, Frida, Ivett
- 7 V **Húsvét 4. vasárnapja** †
Gizella, Gusztáv
- 8 H Mihály, Győző
- 9 K Gergely, Alberta, Édua
- 10 Sz Izidor, Armin, Pálma
- 11 Cs Ferenc, Fábíusz, Majlát
- 12 P Pongrác
- 13 Sz Szervác, Imelda, Imola
- 14 V **Húsvét 5. vasárnapja** †
Bonifác, Gyöngyi
- 15 H Zsófia, Szonja
- 16 K Nepomuki János, Mózes, Margit
- 17 Sz Paszkál, Ditmár, Rezeda
- 18 Cs I. János pápa, Alexandra, Erik
- 19 P Celesztin pp., Ivó, Iván, Milán
- 20 Sz Bernát, Sziénai Bernardin
- 21 V **Húsvét 6. vasárnapja** †
Konstantin, Bobola, András
- 22 H Rita, Júlia, Emil
- 23 K Boldog Apor Vilmos, Dezső
- 24 Sz Szűz Mária, keresztények
segítségére, Eszter, Eliza
- 25 Cs VII. Gergely pp., Orbán pp.,
Pazzi Mária Magdolna
- 26 P Néri Fülöp, Evelin
- 27 Sz Pelbárt, Canterbury Ágoston
- 28 V **Urunk mennybemenetele** †
Emil, Vilma, Vilmos
- 29 H Magdolna, Ervin
- 30 K Szent Jobb, Johanna, Nándor
- 31 Sz Angéla, Petronella

SZENT ISTVÁN HAVA*Június*

- 1 Cs Jusztinus, Paulina, Tünde
- 2 P Marcellinus pp., Péter, Anita
- 3 Sz Lwanga Károly, Klotild
- 4 V **Pünkösdvásárnap** †
Szűz Mária Szeplőtelen Szíve
Kerény, Bulesú, Kerubin
- 5 H **Pünkösdhétfő** †
Bonifác, Regináld, Fatime
- 6 K Norbert, Norberta, Felícia,
Cintia
- 7 Sz Fülöp diakónus, Róbert
- 8 Cs Medárd, Prágai Ágnes, Helga
- 9 P Efrém, Annamária, Előd, Félix
- 10 Sz Margit, Gréta
- 11 V **Szentháromság vasárnapja** †
Barnabás apostol
- 12 H Adelaida, Orfeusz, Villó,
- 13 K Pádai Antal, Antónia, Anett
- 14 Sz Vazul, Elizeus, Herta
- 15 Cs Jolán, Viola, Vid
- 16 P Jusztina, Auréliusz, Benő
- 17 Sz Adolf, Laura, Szaboles
- 18 V **Évközi 11. vasárnap Úrnappja** †
Arnold, Levente, Doloróza
- 19 H Gyárfás, Romuald
- 20 K Rafael, Florencia, Dina
- 21 Sz Gonzága Alajos, Lujza, Leila
- 22 Cs Mórus Tamás, Paulinus, Paula
- 23 P Jézus Szívének ünnepe
Zoltán, Szultána
- 24 Sz Keresztelő János születése,
Iván
- 25 V **Évközi 12. vasárnap** †
Vilmos, Viola, Vilma
- 26 H Alexandriai Círill, Dávid,
János, Pál
- 27 K László király, Sámson
- 28 Sz Iréneusz, Irén, Levente
- 29 Cs Péter és Pál apostolok ünnepe
- 30 P A római egyház első vértanúí,
Pál

ÖRÖM

A Debrecen-Nyíregyházi

20

Krisztus
hirdet
minden

Magyar Katolikus

www.kato

Egyházmegyei programok:

- Január 15–22. Ökumeneikus Imahét
- Február 26. Országos gyűjtés a katolikus iskolák javára
- Április 2. Országos gyűjtés a szentföld javára
- Április 29. Debreceni Ifjúsági Találkozó
- Május 27. Egyházmegyei Gyermeknap Harangodon
- Május 31. Bosák Nándor megyéspüspök kinevezésének (1993) évfordulójára
A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye megalakulásának (1993) évfordulójára
- Június 5. A debreceni Szent Anna székesegyház felszentelésének és családi napok az egyházmegyében
- Június 17. Papszentelés a Szent Anna székesegyházban
- Június 27. Szent László király – az egyházmegyének védőszentjének
- Július 2. Péterfillérgyűjtés
- Július 28–29. Egyházmegyei Ifjúsági Zarándoklat és Találkozó
- Július 30. Egyházmegyei Búcsú Máriapecsen
- Október 28. Fialatok a világ életéért Nyíregyházi Ifjúsági Találkozó
- November 19. Országos gyűjtés a Karitás javára

st
jünk
kinek

Világnapok, könyörgőnapok és megemlékezések

Január 1.	Újév, a béke világnapja
Január 15.	Elvándorlók és menekültek világnapja
Február 2.	Gyertyaszentelő Boldogasszony Szerzetesi hivatásokért
Február 11.	A betegek világnapja
Február 26.	A világ éhezéseiért világnap
Április 19.	Pápaválasztási évforduló
Április 30.	Jó termésért (Búzaszentelő)
Május 7.	Papi, szerzetesi hivatások világnapja
Május 21.	Tömegtájékoztatósi világnap
Augusztus 27.	Termény betakarítási ünnepség
Szeptember 24.	A Szentírás vasárnapja
Október 29.	Missziós vasárnap

SZENT JAKAB HAVA

Július

- 1 Sz Olivér, Áron, Tihamér, Annamária
- 2 V **Évközi 13. vasárnap** †
Sarlós Boldogasszony, Ottó
- 3 H Tamás apostol, Kornél pp., Soma
- 4 K Portugáliai Erzsébet, Ulrik
- 5 Sz Zaccaria Antal, Emese, Sarolta
- 6 Cs Goretti Mária, Csaba
- 7 P Apollónia, Villibald, Bene
- 8 Sz Edgár, Ellák, Eperke
- 9 V **Évközi 14. vasárnap** †
Veronika, Hajnalka, Lukrécia
- 10 H Engelbert, Amália, Ulrika
- 11 K Benedek, Európa védőszentje, Nóra, Lili
- 12 Sz Eleonóra, János, Izabella, Dalma
- 13 Cs Jenő, Henrik, Petronella
- 14 P Lelliszi Kamil, Örs, Stella
- 15 Sz Bonaventura, Roland
- 16 V **Évközi 15. vasárnap** †
Kármelhegyi Boldogasszony, Irma
- 17 H András, Elek, Endre
- 18 K Hedvig, Frigyes
- 19 Sz Emília
- 20 Cs Illés, Margaréta, Eliána
- 21 P Brindisi Lőrinc, Dániel
- 22 Sz Mária Magdolna
- 23 V **Évközi 16. vasárnap** †
Brigitta, Apollinár, Lenke
- 24 H Szent Kinga, Krisztina, Kineső
- 25 K Id. Jakab apostol, Kristóf
- 26 Sz Joakim, Anna, Anikó
- 27 Cs Natália, Olga, Rudolf
- 28 P Ince, Szabolcs, Győző
- 29 Sz Márta, Beatrix, Flóra
- 30 V **Évközi 17. vasárnap** †
Aranyszavú Péter, Judit
- 31 H Loyolai Ignác, Oszkár

KISASSZONY HAVA

Augusztus

- 1 K Liguori Alfonz, Boglárka
- 2 Sz Porciunkulai búcsú. Özséb
- 3 Cs Lídia, Hermína, Kamélia
- 4 P Vianney János, Domonkos
- 5 Sz Havas Boldogasszony, Krisztina
- 6 V **Évközi 18. vasárnap** †
Urunkszévaltozása, Berta
- 7 H II. Sixtus pápa, Kajetán, Ibolya, Donát
- 8 K Domonkos, László, Eszmeralda
- 9 Sz Szt. Román, Emőd
- 10 Cs Lőrinc diakónus, Blanka, Csilla
- 11 P Klára, Zsuzsanna, Tibor
- 12 Sz Hilária, Diána
- 13 V **Évközi 19. vasárnap** †
XI. Ince pápa, Ipoly, Vitália
- 14 H Maximilián Kolbe, Marcell pp.
- 15 K Nagyboldogasszony ünnepe †
Mária
- 16 Sz Ábrahám, Rókus, Asszunta
- 17 Cs Jácint, Réka, Hetény
- 18 P Iлона, Rajnald, Agenor
- 19 Sz Emília, Marián, Huba
- 20 V **Évközi 20. vasárnap** †
Szent István királyünnep
Bernát, Vajk, Stefánia
- 21 H X. Piusz pápa, Sámuel
- 22 K Szűz Mária, a Világ Királynője
Menyhért, Mirjam
- 23 Sz Limai Róza, Szidónia, Bence
- 24 Cs Bertalan apostol, Alíz, Detre
- 25 P Lajos király, Patrícia
- 26 Sz Natália, Izsó, Zamfira
- 27 V **Évközi 21. vasárnap** †
Mónika, Gáspár, Cézár
- 28 H Ágoston, Mózes
- 29 K Keresztelő János vértanúsága,
Beatrix, Erna
- 30 Sz Félix, Letícia
- 31 Cs Arisztid, Bella, Erika

SZENT MIHÁLY HAVA

Szeptember

- 1 P Egyed, Noémi, Tamara, Egon
- 2 Sz István, Renáta, Ingrid, Rebeka
- 3 V **Évközi 22. vasárnap** †
NagySzentGergelypp., Hilda
- 4 H Ida, Rozália, Róza
- 5 K Lőrinc, Viktor, Ofélia
- 6 Sz Zakariás, Beáta
- 7 Cs Kassai vértanúk, Regina
- 8 P Kisboldogasszony, Mária, Adrien
- 9 Sz Ádám, Kláver Péter
- 10 V **Évközi 23. vasárnap** †
Tolentói Miklós, Nikolett
- 11 H Jácint, Igor, Helga, Teodóra
- 12 K Szűz Mária neve, Irma
- 13 Sz Aranyszájú János, Kornél pp.
- 14 Cs Szent Kereszt felmagasztalása
Szeréna, Ilma, Rozita
- 15 P Fájdalmas Anya ünnepe. Enikő
- 16 Sz Ciprián, Edit, Kamélia
- 17 V **Évközi 24. vasárnap** †
Bellarmín Róbert, Zsófia
- 18 H Kupertinói József, Diána
- 19 K Januáriusz, Szabolcs, Vilhelmina
- 20 Sz Koreai vértanúk, Friderika
- 21 Cs Máté apostol, Jónás, Mirella
- 22 P Villanovi Tamás, Móric
- 23 Sz Linusz pp., Tekla, Ila
- 24 V **Évközi 25. vasárnap** †
Gellért püspök, Mercédesz,
Gerda
- 25 H Kleofás, Eufrozina, Kende
- 26 K Kozma és Damján vtk.,
Jusztina, Kozima
- 27 Sz Páli Vince, Adalbert
- 28 Cs Salamon, Pelbárt, Vencel
- 29 P Mihály, Gábor és Ráfael
főangyalok
- 30 Sz Jeromos, Honória, Hunor

MINDENSZENTEK HAVA

Október

- 1 V **Évközi 26. vasárnap** †
Lisieux-i Kis Teréz, Malvin
- 2 H Őrangyalok, Petra, Örs
- 3 K Évald, Helga
- 4 Sz Assisi Ferenc, Hajnalka
- 5 Cs Placid, Aurél, Attila
- 6 P Brúnó, Renáta, Renátó
- 7 Sz Rózsafüzér Királynője, Amália
- 8 V **Évközi 27. vasárnap** †
Magyarok Nagyszónya,
Benedikta, Koppány
- 9 H Dénes, Ádám, János
- 10 K Borgia Ferenc, Gedeon
- 11 Sz Placidia, Etel, Hont, Brigitta,
Gitta
- 12 Cs Edvin, Miksa, Rezső
- 13 P Kálmán, Edvárd, Ede
- 14 Sz I. Kallixtus pápa, Helén
- 15 V **Évközi 28. vasárnap** †
Alvilai Teréz, Aranka
- 16 H Alacoque Margit, Hedvig
- 17 K Antiochiai Ignác, Rudolf
- 18 Sz Lukács evangélista, Jusztusz
- 19 Cs Brébeuf János,
Keresztes Pál, Nándor
- 20 P Vendel, Kleopátra
- 21 Sz Orsolya, Celina, Zsolt,
- 22 V **Évközi 29. vasárnap** †
Szalóme, Kordélia, Mirabella
- 23 H **Nemzeti ünnep**
Kapisztrán János, Gyöngyi
- 24 K Salamon, Claret Antal
- 25 Sz Pécsi Boldog Mór, Blanka,
Bianka
- 26 Cs Armand, Dömötör, Örs
- 27 P Szabina, Antonietta
- 28 Sz Simon és Júdás
Tádé apostolok, Alfréd
- 29 V **Évközi 30. vasárnap** †
Melinda, Nárceisz, Őzike
- 30 H Alfonz, Zenobia, Stefánia
- 31 K Wolfgang, Farkas, Rodrigó

SZENT ANDRÁS HAVA

November

- 1 Sz **Mindenszentek ünnepe** †,
Marianna (Az erdélyi egy-
házmegyekben: †)
- 2 Cs Halottak Napja, Achillesz
- 3 P Porres Márton, Szilvia, Győző,
- 4 Sz Borromeo Károly, Karola,
Karolina
- 5 V **Évközi 31. vasárnap** † Szent
Imre herceg, Tétény, Zakariás
- 6 H Krisztina, Lénárd
- 7 K Ernő, Sz. Florentin, Rezső
- 8 Sz Gottfrid, Kolos, Zsombor
- 9 Cs Lateráni Bazilika felszentelése,
Tivadar, Teodor
- 10 P Nagy Leó pp., Avellinói András,
Réka
- 11 Sz Márton, Atád, Tódor
- 12 V **Évközi 32. vasárnap** †
Jozafát, Jónás, Renátó
- 13 H Magyar szentek és boldogok
Szaniszló, Szilvia
- 14 K Klementina, Huba, Vanda, Aliz
- 15 Sz Nagy Szent Albert, Lipót
- 16 Cs Skóciai Margit, Ödön
- 17 P Dénes, Hilda, Viktória,
Hortenzia, Gergő
- 18 Sz Római bazilikák búcsúja, Jenő
- 19 V **Évközi 33. vasárnap** †
Árpád-házi Erzsébet, Zsóka
- 20 H Bódog, Ödön, Zsolt
- 21 K Szűz Mária bemutatása, Olivér
- 22 Sz Cecília, Filemon
- 23 Cs Kelemen, Kolumbán
- 24 P Vietnami vértanúk,
Emma, Flóra, Virág
- 25 Sz Alexandriai Katalin, Liza
- 26 V **Krisztus Király ünnepe** †
Konrád, Viktória, Lénárd
- 27 H Virgil, Virginia
- 28 K Marechiai Jakab, Stefánia
- 29 Sz Filoména, Ilma, Taksony
- 30 Cs András apostol, Andrea, Andor

KARÁCSONY HAVA

December

- 1 P Blanka, Natália, Elza
- 2 Sz Melinda, Aranka, Vivien
- 3 V **Advent 1. vasárnapja** †
Xavéri Ferenc, Natália, Olívia
- 4 H Damaskuszi János, Borbála,
Barbara
- 5 K Vilma, Csaba, Sebő
- 6 Sz Miklós, Csinszka
- 7 Cs Ambrus, Ambrózia
- 8 P Szeplőtelen Fogantatás ünnepe
Mária, Emőke
- 9 Sz (Az erdélyi egyházmegyekben: †)
Valéria, Natália, Filótea
- 10 V **Advent 2. vasárnapja** †
Eulália, Lívia, Loretta, Judit
- 11 H I. Damazus pápa, Árpád
- 12 K Chantal Johanna Franciska
- 13 Sz Lúcia, Luca, Otília
- 14 Cs Keresztes János, Szilárd
- 15 P Valér, Detre
- 16 Sz Etelka, Adelaida, Albina
- 17 V **Advent 3. vasárnapja** †
Lázár, Belizár, Olimpia
- 18 H Gracián, Töhötöm, Augusztá
- 19 K Anasztáz, Orbán, Viola
- 20 Sz Teofil, Liberátusz
- 21 Cs Kanizsusz Péter, Tamás
- 22 P Flórián, Zénó
- 23 Sz Kenty János, Viktória
- 24 V **Advent 4. vasárnapja** †
Ádám és Éva, Adél
- 25 H **Karácsony, Jézus születése** †
- 26 K **Karácsony 2. napja.**
István első vértanú, Előd
- 27 Sz János apostol, Teodor
- 28 Cs Aprószentek ünnepe, Kamilla
- 29 P Becket Tamás, Tamara
- 30 Sz Libériusz, Hunor, Dávid
- 31 V **Szent Család ünnepe**
Szilveszter pápa, Donát

AZ EGYHÁZ NYILVÁNOSÁGA

Manapság sokan vélekednek úgy, hogy a vallás magánügy, és az egyháznak a templomfalán belül kell maradnia. Akik ezt mondják, még soha nem gondolkodtak azon, vajon mi lett volna Európából, ha az egyház nem vállalta volna magára az oktatás feladatát, nem mutatott volna példát az ésszerű gazdálkodásra, az egészségügyi és szociális problémák megoldására stb. Mindazt, amit ma már kizárólag állami feladatnak gondolunk, azt Magyarországon az államalapítástól kezdve évszázadokon át a katolikus közösségek, szerzetesrendek látták el.

Az újabb korokban az állam egyre inkább átvette, majd államosította az egyház társadalmi feladatait. Mivel a szocializmusnak becézett kollektivisták diktatúra célja az volt, hogy az egyházat és az istenhitet felszámolja, ezért a legjobb papokat börtönbe csukták, a híveket megfélemlítették, az információkat szigorúan megszürték, az ünnepeket pedig saját ideológiájuk tartalmaival töltötték meg. Advent és Mikulás helyett jött a télapó, a karácsony fenyőünneppé silányult, körmenetek helyett a felvonulások voltak hivatva a „hit” közösségi élményét megadni, elszólózkodás helyett úttörő avatás, bérmálás helyett KISZ...

A rendszerváltás után változott ugyan a helyzet, de az elvakított nemzedékek csak lassan nyerik vissza tiszta látásukat az egyház társadalmi küldetésének felismerésében.

Szükségünk van annak tudatosítására, hogy az egyház krisztusi küldetéséből fakadóan érintkezik a társadalommal. Nekünk, keresztény embereknek, akik a mai magyar társadalom értékes tagjai vagyunk, tudnunk kell, hogy az érintkezés legszélesebb horizontját az egyéni életpéldánk jelenti, azáltal, hogy szakmai tevékenységünk, családi életünk és emberi kapcsolataink összetéveszthetetlenül magukon viselik a szeretet, a szolgálat és a felelősség jegyét. A II. Vatikáni Zsinat szép szavaival kifejezve: *a családi és társadalmi szálakból szőtt életünkkel belülről szentelhetjük meg a világot. Elsősorban életünk tanúságával mutathatjuk meg Krisztust, így az egyház küldetésének eleven eszközei lehetünk az apostoli munkában.* (vö. LG 31) Az élet tanúságtétele mellett mindnyájunknak van a kezünk ügyében olyan Istentől kapott sajátos, egyéni eszköz, talentum is, amely alkalmas Jézus Krisztus felmutatására a tőle legrávobabb állók számára is. A talentumok felismerésében egymásnak is segítségére lehetünk.

A keresztény misszió legmeggyőzőbb módja ma is a szeretetszolgálat, amit már nem elég szociális tartalmú karitásztevékenységként értelmeznünk, hanem az egyre gyakoribb lelki hiánybetegségek nagy empátiát és rengeteg időt követelő gyógyításaként is. Erre is, de a keresztény értékek meggyő-

ző felmutatására is igen alkalmas eszköz a művészet és a kultúra kincseinek megosztása azokkal, akiket szellemi és lelki táplálék helyett silány, lélekromboló „táppal”, giccsetetnek. A szép mindig képes Istenre, a tökéletesen szépre utalni. Az irodalom, a képző- és filmművészet, valamint az egyházzene különösen is gyümölcsöző terület.

A világi krisztushívók sajátos hivatása a közéleti, politikai szerepvállalásra is vonatkozik. Ha mi önként feladjuk ezt a frontot, akkor ezen a téren elveszítjük a lehetőséget küldetésünk teljesítésére. A világi keresztény hivatást éppen úgy gondolni, fejleszteni kell, mint a papi hivatást. S ugyanúgy kell imádkozni is érte.

Az evangelizálás egyre inkább bevonja eszközkészletébe a médiát. Mint II. János Pál pápa mondta, a háztetőkről hirdetés ma a műholdvevő antennákat is jelenti. Nem engedhetjük meg azt a luxust, hogy a lemaradás félelme miatt elhanyagoljuk ezt a területet. A katolikus rádiókkal, a különféle közszolgálati és kereskedelmi csatornákkal és az Internet bővülő lehetőségeivel egyre inkább élnünk kell. De ne felejtjük el, hogy ezek fejlesztése nem öncél, csupán eszköz, s akkor ér valamit, ha személyes marad, mert csak így tudjuk felmutatni Isten személyes szeretetét!

Keresztesné Várhelyi Ilona

„...Az egyház nem kormánypárti, hanem Krisztuspárti...”

AZ ÁLLAM ÉS AZ EGYHÁZ KAPCSOLATA

Dr. Veres András, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia titkára személyében neves vendéget köszönthetett a KÉSZ (Keresztény Értelmiségi Szövetsége) baktalórántházi szervezete az elmúlt napokban. A püspök az állam és az egyház kapcsolatáról, a kialakult helyzetről beszélt.

„A mai társadalom gyakran ennek a kérdéskörnek a feszültségében él” – kezdte előadását a püspök úr. Majd idézte egy III. században keletkezett írás keresztényekről szóló leírását, miszerint a keresztény ember egyszerre érzi magát két közösség tagjának, így elkötelezett és felelős az állam és az egyház ügyei iránt egyaránt. A vallás tehát nem magánügy. Az 1990-es IV. törvény vallásszabadságot hirdet minden állampolgár számára. Ezt követően a folyamatosan létrejött egyházi oktatási intézmények működése biztosítottak látszott, teljes kárpótlás nélkül is, különösen az 1997. évi Vatikáni megállapodás alapján. Az állam a mai

belpolitikai és társadalmi helyzetben lojalitást vár el az egyháztól. Az előadó hangsúlyozta, az egyház nem kormánypárti, hanem Krisztuspárti. A két fél között – állam és egyház – mára kialakult helyzetben az egyházak úgy érzik és látják, hogy a „jog és esélyegyenlőség” terén csorbát szenvednek, mivel megkülönböztetés van az állami működtetésű és az egyházi működtetésű iskolák között. Az a magyar állampolgár, aki pl. egyházi iskolában taníttatja gyermekét, az intézmények finanszírozásának vonatkozásában nem élvez jogbiztonságot és esélyegyenlőséget, nem érvényesül az egyenlő teherviselés elve.

Törvényileg nagyon rendezett tehát az állam és az egyház kapcsolata, a valóság azonban sajnos nem ilyen szép. Az egyházi fél megkerülése, megkérdése és egyeztetések nélkül hozott kormánydöntések az egyházi intézmények, az iskolák anyagi ellehetetlenüléséhez vezetnek.

Az előadó kiemelte, a három történelmi egyház együttesen jogaiknak érvényesítéséért az Alkotmány-bírószághoz fordult.

A téma iránti nagy érdeklődést a jelenlevők száma is jelezte, hiszen a helyi városi művelődési központ terme megtelt a környező településekről, a filiákból érkezett emberekkel, s a helybelieken kívül még a megyeszékhelyről is jöttek érdeklődők. A hozzászólásokból kiderült, a hallgatóság azonosulni tudott az előadással, megértette a problémák forrását. Az előadás végén Juhász Imre római katolikus plébános szűkebb környezetére vonatkoztatva megállapította, helyileg az önkormányzat és az egyház között jobb az együttműködés, mint országos szinten, mert kollektivitás, partnerség jellemző, amihez feltétlenül a jelenlegi polgármesterek személyei is hozzájárulnak.

Az egyházak különleges és sajátos szerepet vállalnak fel az ifjúság nevelésében, az emberi és keresztényi értékek közvetítésében. Az egyházi iskola léggömb meghatározó és döntő egy felnövekvő fiatal életében. Mai kifordult világunkban, ifjúságunk jó irányba való nevelésében pótolhatatlan szerep hárul rájuk.

Némethné Csubák Éva

AZ EUCHARISZTIA SUGARAI

Elsőáldozókat hívott meg Bosák Nándor püspök

„Fehér szent ostyában
Jézus te vagy jelen
Hiszem, bízom benned,
Imádlak szeretlek...”

Az elsőáldozók áldozás előtti imája mindenki előtt ismert, és amikor halljuk, úgy érezzük, helyettünk is szólnak a sorok. A gyermekkort, az első áldozást idéző gyermeki nyelven, gyermekhangon szóló ima megérinti a lelket, hiszen mindannyiunk életéből azt a pillanatot idézi, amikor a legközelebb álltunk Jézushoz, amikor először találkoztunk az Úr Jézussal.

A mexikói Guadalarajában 2004. októberben nyitották meg a még II. János Pál pápa által meghirdetett Eucharisztia évét, amely-

nek jelmondata a következő volt: „Az Eucharisztia a harmadik évezred fénye és élete.” A világ számos országának katolikusai az Oltáriszentségre figyelve szervezték lelki programjaikat, majd Eucharisztikus Kongresszussal zárták le ezt az évet. Hazánkban szeptember 16-án éjszakai szentségimádással, és 17-én egész napos rendezvénysorozattal ünnepeltünk együtt, Budapesten a Szent István bazilikában, amelyre az ország különböző településeiről és határon túlról érkeztek hívek.

Bosák Nándor püspök meghívót küldött a nyíregyházi esperesi kerület elsőáldozóinak, hogy ünnepélyesen együtt zárják le az Eucharisztia évét egyházmegyénkben. A közvetlen hangvétele meghívólevéllel azoknak az elsőáldozóknak szól, akik ebben az évben, az Eucharisztia évében vették magukhoz először az Oltáriszentséget. November 19-én, szombaton 13 településről 380 elsőáldozó imája töltötte be a nyíregyházi Magyarok Nagyasszonya templomát, de jelen voltak a ministránsok és a következő év nyíregyházi elsőáldozói is.

Mit köszönünk Jézusnak, amikor részt veszünk a szentmisén?

A találkozó meghitt hangulatú püspöki szentmisével kezdődött, ahol a feltett kérdésre válaszolva a püspök 3 példát is említett a gyerekeknek.

Először Illés próféta példáját emelte ki, aki elkekeredésében Istenhez szólt a sivatagi vándorlása során, majd Isten válaszul gondoskodott az ő táplálékáról vizet és cipőt adva neki, hogy felerősítse magát.

– A prófétához hasonlóan Jézus olyan étellel, itallal táplál bennünket is, amely segít az életünkben, vándorlásunkban. Ezért Jézus Krisztus táplálékul önmagát adta nekünk – mondta a püspök.

Majd az emmauszi tanítványok példájára utalt, akik az úton szomorúan bandukolva találkoztak Jézussal, de még nem ismerték fel őt, és elpanaszolták neki bánatukat, majd Jézus a Szentírást magyarázva vigasztalta, tanította őket.

– A tanítványokhoz hasonlóan mindez velünk is megtörténik a templomban minden vasárnap – magyarázta a főpásztor a gyerekeknek. – Összejövünk, elpanaszoljuk bajunkat, mert Jézusnak elmondhatjuk, megvizsgáljuk lelkiismeretünket, és ő tanít a Szentírás szavain keresztül, hogy aztán megtörje a kenyeret, és a szentáldozásban tápláljon minket.

..., hogy Jézus büszke lehessen ránk...

Végül a püspök atya a saját elsőáldozási élményét osztotta meg a gyerekekkel, amit feszült figyelemmel hallgattak. A történet szerint a faluban 32 elsőáldozó készült a nagy napra, amikor az egyik társuk annyira megbetegedett, hogy az orvos a templomba sem engedte el. A többiek szomorúak voltak, aggódtak, de a plébános az elsőáldozás után az ünneplő ruhába öltözött gyerekekkel együtt elvitte a kis beteghez az Úr Jézust. A többi 31 gyermek pedig a szívében vitte Jézust a barátjukhoz. Ezzel a példával a püspök arra utalt, hogy Jézus nemcsak bennünket akar táplálni, hanem segíteni akar, hogy vihessük őt az emberekhez, mert amikor áldozás után valakivel találkozunk, úgy

kell hozzá szólnunk és viselkednünk, hogy Jézus büszke lehessen ránk. Ez az áldozás ajándéka.

...maradj mindig nálam...

A szentáldozás előtt a gyerekek közösen elmondták az áldozás előtti imájukat, amit még az elsőáldozásra tanultak. A szentmise nem a szokásos módon, hanem közös szentségimádással fejeződött be. A szentáldozás utáni ima már az Oltáriszentség előtt hangzott el, amibe a jelenlévő papok, világiak is bekapcsolódtak. Meghitt pillanatok voltak ezek, amikor a gyerekek mintegy személyesen fejezték ki hálójukat az Úr Jézusnak az életükért, szüleikért, nagyszüleikért, papjaimért, tanítóikért, egészségükért. Majd a püspök a templom belső körmenetben vitte végig a gyerekek között az Oltáriszentséget a tabernákulumhoz.

Az Eucharisztia sugara

A találkozót megelőzően már hetekkel korábban feladatokat kaptak az elsőáldozók, így aktívan, tevékenyen készültek erre a napra. Képeket, verseket, énekeket, gondolatokat gyűjtögettek. A feladatok témája az eucharisztia volt, amelyek bemutatására a szentmise után került sor. Kedves momentumként megemlíthető az az óriási ostya és kehely, amely köré a 380 gyermek mintegy az Oltáriszentség sugaraiként saját nevét kitűzte. Záró mozzanatként Bosák Nándor püspök atya minden gyermeknek személyesen adott át az Eucharisztia éve emlékére egy emléklapot és egy szentírási igével ellátott kerámiaérmét.

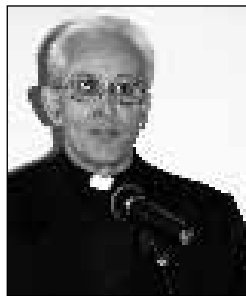
A találkozó végén a püspök atya áldásban részesítette a gyerekeket, amit óriási taps fogadott. Az egész találkozó olyan meghitt, jó hangulatú volt, mint amikor egy családban a család idősebb, bölcsőbb tagja átadja tapasztalatait, élményeit, tanítva, nevelve azzal a legkisebb generációval.

Kovács Ágnes

ZSINATI NAP DEBRECENBEN

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye a „A plébánia mint a hit megőrzésének és továbbadásának helye” címmel Zsinati Napot rendezett 2005. október 29-én Debrecenben. 1999-ben, az első Egyházmegyei Zsinaton megfogalmazott irányelvekre reflektálva ezen a napon egy témán belül három kérdéskörrel – a plébániai közösségekkel, a plébániai tanítás lehetőségével, valamint az egyháznak a társadalomban való képviseletével, kiemelve a média adta lehetőségeket – foglalkoztak a papok és világiak egyaránt.

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye nagy területet foglal magába, csak néhány km²-rel marad el a legnagyobb, az egri egyházmegye mögött. Népeség szempontjából azonban mi vagyunk a legkisebbek, kb. 250 ezer római katolikus hívő tartozik az egyházmegyéhez – az összlakosságnak 25%-a – utalt az egyházmegye adataira *Bosák Nándor* megyéspüspök.

A főpásztor megnyitó beszédében a plébániát két oldalról megközelítve tárgyalt. Először mint a szolgáltatás színteréről beszélt, ahol a hívek megkapják

a segítséget vallásos életük gyakorlásához. A templom, az igehirdetés, a liturgia végzése, a szentségek kiszolgáltatása stb. mindmind ezt szolgálja. A plébánia azonban több ennél, evangelizáció helye. Az evangelizáció azt jelenti, hogy megnyerjük az embereket Krisztusnak. Ez vonatkozik mindenkire. Magunkat is állandóan „evangelizálni” kell, hogy egyre jobb keresztények legyünk, és a távolabb lévőköt is segíteni kell, hogy közelebb kerüljenek Krisztushoz. Végül „Milyen legyen a mai egyház?” kérdésre válaszolva az „ember-központú”, a „Jézus-központú” és a „missziós egyház” képét vetítette a hallgatóság elé. A püspök atya minden pontban hangsúlyozta, hogy a plébániák közösségeihez nemcsak az aktívak, a „mindig hűségesek” tartoznak, hanem a távolmaradók és a kívülállók is. Hozzájuk

is meg kell találni az utat, értük is felelősek vagyunk. **„Világi” szemmel nézve...**

Linzenbold József újfehértói atya előadásával folytatódott a

Zsinati Nap, amit *Patai Zoltán* és felesége tanúságtétele – a hétről-hétre megélt családi csoportról – egészített ki. A Patai házaspár elmondta, a rendszeres találkozókön szellemi töltekezés is folyik, amikor előre felkészülnek egy megbeszéltem témából, és a Krisztus-közösségekben kialakult barátságok a gyermekek számára is előnyt jelentenek. József atya közvetlensége, jelenléte a csoportban mindezt kiegészíti. A plébános kiemelte, mit jelent számára hétről-hétre családban és nem egyedül tölteni egy-egy hosszú estét.

– Nem utolsó sorban „tükröt tartanak elé” – mondta a plébános, mert a világiak sok mindent másként látnak, „világi” szemmel néznek, és az őszinte kapcsolatokban a hívek kritikája építi a pap személyiségét is.

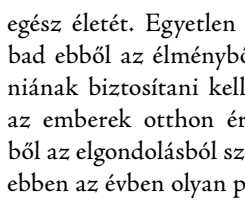
– Nem minden plébánián ilyen könnyű a kezdet – folytatta *Felföldi László* a debreceni Megtestesülés-templom plébánosa.

Debrecen legfiatalabb, öt éves templomától, és az egy éve felszentelt plébániájától sokáig távol tartották magukat a hívek. Az „öslakos” debreceni polgár ajtaját nagyon nehéz „kinyitni”. A plébános nyitott, próbálkozott, mígnem sikerült feloldania ezt a fajta zárkózottságot. Jelenleg a baba-mama klubtól kezdve az értelmiségi csoport rendszeres tudományos előadásáig minden csoport megtalálja a helyét. Ebben a templomban a kicsik játék közben, felügyelettel, üvegfalon keresztül is figyelhetik a szentmisét. A szó szoros értelmében egy nagy család éli ott az életét.

Pizsamában az Oltáriszentség előtt

Gáspár Máttyás nyíregyházi plébános és *Tóth László* püspöki titkár, volt nyíregyházi káplán szintén a plébánia otthonosságát emelték ki. A püspöki titkár elmondta: a hit megélése végigkíséri az ember egész életét. Egyetlen korosztályt sem szabad ebből az élményből kihagyni. A plébániának biztosítani kell azt a légkört, hogy az emberek otthon érezzék magukat. Ebből az elgondolásból született az ötlet, hogy ebben az évben olyan programot szerveztek,

aminek keretében az elsőáldozásra készülő 100 gyermek egy éjszakát bent tölthetett a plébánián (erre megvolt a lehetőség a Lelekipásztori Központban). A

nagy nap előtt, este a legtermészetesebb módon – már pizsamában – szentségimádáson vettek részt a kápolnában. Mind a gyermekek, mind a hitoktatók számára megindító érzés volt, ahogy a gyerekek a csöndben figyelték az Oltáriszentséget.

Hol vannak a szakmunkástanuló fiatalok a hittanórákról?

– Nincsenek, mert senki nem hívta meg őket. – *Heidegger István* mátészalkai plébános a feltett kérdésének megválaszolásával kezdte az előadását.

Mátészalkán a szakmunkásképzős fiataloknak etika-hittan órát tart iskolai felkérésre. István atya mód-

szerezsen kezdte ezeket a találkozóköt, kezdetben civil ruhában hétköznapi témákat tárgyalva, majd papi civilben megközelítették a hitbeli kérdéseket is. Ennek eredményeként a kialakult személyes kötődés hatására a kezdetben inkább elforduló, mint köszönő gyermekek egy év után az 1400 tanuló előtt az iskola udvarán már bátran éltek a „Dicsértesse a Jézus Krisztus” köszönés formájával. István atya elmondta, elkezdte tisztelni ezeket a munkásfiatalköt, és a szemlélete is megváltozott. Gondolatait „Etika-hittan a szakmunkásképzőben” címmel, cikksorozat formájában juttatja el másokhoz is az Örömhír című egyházmegyei újságon keresztül, amely nagy sikert arat az intézményben is.

A „Média”, mint magasabb tekintély rálátása a plébániára

Végül a „médiaszektor” kapott szót a Zsinati Napon, ahol először Dr. Keresztesné Várhelyi Ilona

muzeológus a plébániáról alkotott társadalmi képet vizsgálta. A helyi társadalomban a plébániáról kialakult vélemény alapja elsősorban a média mint

nagyhatalom megítélése. Másodsorban a plébániát képviselő emberek hitelessége, és csak harmadsorban alkot képet a társadalom a plébánia tényleges munkája alapján. Az előadó kiemelte a plébánia közéleti és politikai képviseletének fontosságát hiteles, ráteremtett világiak jelölésével. Végül felhívta a figyelmet a művészet, az irodalom, az egyházzene, a műemlékvédelem, az építészet missziós voltára, amely során el lehet jutni ahhoz a réteghez is, akik távol maradnak az egyháztól. Példaként említette a Munkácsy Mihály Krisztus-trilógiája megtekintésének lehetőségét Debrecenben a Déri Múzeumban, ahol a nagy érdeklődést az egy nap akár 600 embernek megtartott tárlatvezetés is igazolja.

„Rózsafüzér-kommandó” a plébániai közösségben

Papp László, a polgári plébánia káplánja az egyházközségük médiamunkájáról, és annak eredményéről számolt be, megerősítve abban a plébánosokat, hogy be kell

kapcsolódniuk a média, az internet adta lehetőségekbe, ahol fiataljaink találhatók. Az Internet-függő fiatalokat bibliai quizjáték elindításával közelítették meg, amely kitermelt egy olyan hittudós csapatot, akik a következő – november 1-jével induló – 2. fordulót koordinálják. Majd említette a távolsági buszon a diakónusszentelés ünnepét hirdető „Kincset találtunk” című buszmissziót, a „rózsafüzérmissziót”, amely a sajtó segítségével egészen Ottawáig hatott, ahol ennek hatására rózsafüzér-társulatot alapított az ottani magyar közösség.

A „globális-faluban”

Végül Kovács Ágnes, az egyházmegye sajtóreferense bemutatta az egyházmegyei sajtóirodát, és beszámolt a plébániai kommunikációfelelősökkel való kapcsolatairól, az Örömhír című egyházmegyei újságról.

– „Az információs társadalomban a plébániáknak is meg kell találni a helyüket, amihez elengedhetetlen a megfelelő technikai háttér biztosítása – hangsúlyozta a referens. Azok a közösségek, akik ezzel nem rendelkeznek, háttérbe szorulnak. Példaként kiemelte azokat a plébániákat (Polgár, Nyíregyháza, Bakta-lórántháza), amelyekkel a hatékony együttműködés során híreik nem

maradnak az egyházközség határain belül, hanem akár több ezer km-re is eljutnak egyfajta missziós feladatot teljesítve. Az internet jelenléte egy „globális falut” eredményez, ahol nincs központ, így egy kezdeményezés, egy jó ötlet egy kis közösségtől is kiindulhat.

A délutáni csoportos beszélgetésekben a következő vélemények, javaslatok hangzottak el:

A) A plébániai közösség élete

- Közösségépítésnél vegyük figyelembe a városi és községi-falusi lehetőségek különbözőségét.
- Már működő közösségek tapasztalatainak megosztása, meghívás – látogatás formájában.
- A közösségek kapjanak konkrét feladatokat (pl.: képviselőtestület). Bizalom, önállóság.
- Egyházmegyei és esperesi kerületi szinten szorgalmazni, segíteni kell a közösségek kapcsolattartását, együttgondolkodását, tapasztalatcseréjét.
- Egyházközségek választhatnának társ-egyházközséget partnervárosi mintára.
- A lelkipásztor helyezzen nagyobb hangsúlyt a személyességre: temetési részvétnyilvánítás, esküvői gratuláció, mise utáni beszélgetés, családlátogatás stb.

B) Tanítás a plébánián

- A lelkipásztori terv elkészítése s önmagunkon való számonkérése.
- A szülők és családok megerősítése és meghívása a hit továbbadására.
- Szentségek felvételére készítésnél a szülők a gyerekekkel párhuzamosan készüljenek.
- A hitismeretek átadásánál helyezünk megfelelő hangsúlyt arra is, hogy a gyermek ott-hon érezze magát az egyház közösségében.

C) Az egyház képviselete a társadalomban

- Központi segítségnyújtás megszervezése számítógépek, internet vásárlások; szórólapok, kiadványok szerkesztéséhez.
- Vasárnapi szentmisék végén lehet egy-egy újságot, kiadványt, honlapot stb. ismertetni a hívekkel, akár világi hívő is megteheti ezt.

A Zsinati Nap célja az volt – foglalta össze püspök atya az elhangzottakat – hogy beszéljünk közös dolgainkról, jelen esetben a plébániai élet intenzívebbé tételéről. Ez minden lelkipásztor és elkötelezett hívő közös vágya. Nincsenek egyedül üdvözítő módszerek, egyik helyen erre, a másikon arra van lehetőség. De nincs olyan hely, ahol semmit nem lehet tenni. Ezért arra kéri püspök atya a paptestvéreket és híveket, hogy gondolkozzanak a leírtakon, beszéljenek ezekről és keressék, hogyan tehetnék plébániájukat egyre inkább a „hit megőrzésének és továbbadásának helyévé.”

(szerk.)

Az egyházmegye statisztikai adatai:	
Területe:	1 214 856 ha
Össz népesség:	1 135 254 fő
Római katolikusok:	250 ezer
Görög katolikusok:	150 ezer
Református vallású:	480 ezer
Evangélikus vallású:	15 ezer
Nem tartozik sehová:	150 ezer
Római Katolikus plébániák száma:	57
Lelkipásztorok:	80 aktív
	13 nyugdíjas
Akolitusok száma:	80 fő
Hitoktatók száma:	110 fő

EGYHÁZKÖZSÉGI KIADVÁNYOK ÉS INTERNETES OLDALAK SZERKESZTŐINEK TALÁLKOZÓJA

A negyedik alkalommal megrendezett találkozón a hazai egyházmegyek mellett a határon túli katolikus sajtó képviselői is részt vettek Budapesten, a Szt. Ignác Kollégiumban október 14–16-ig.

A pénteki megnyitón Kormos Gyula, a MAKÚSZ Egyházközségi Lapok Szakosztályának elnöke megnyitó beszédében kiemelte, hogy a közösségi lapok szerkesztése felelősségteljes munka, amellyel példát kell mutatnunk a közösség szolgálatában.

Szikora József, a MAKÚSZ elnöke előadásában az esemény hírré válásának kritériumairól és folyamatáról beszélt. Ezt követően a közösségi lapok szerkesztői lehetőséget kaptak lapjuk rövid bemutatására.

A találkozó második napján Veres András püspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) titkára beszédében hangsúlyozta: az Egyház és az ember lételeme a kommunikáció. Fontos azonban, hogy a kommunikáció mindenki – különösen az egyházon kívül állók – számára érthető legyen. Ehhez ki kell választani a megfelelő nyelvet, és meg kell tanulni használni azt.

A délelőtti folyamán a honlapszerkesztés gyakorlati oldalát mutatták be.

A délután folyamán Szerdahelyi Csongor vezetésével az egyházmegyei sajtóreferensek mutatták be munkáikat kerekasztal-beszélgetés keretében. Egyházmegyéink életéről Kovács Ágnes számolt be.

Kipke Tamás az Új Ember munkatársa „Milyen a jó újságíró?”, Osztovis Ágnes, a Heti Válasz munkatársa pedig Hogyan szerkesztünk? címmel tartott előadást.

Az est folyamán a résztvevők Jelenits István piarista szerzetessel beszélgettek a magyar nyelvről.

Egyházmegyeinkből Keresztesné Várhelyi Ilona, a Debreceni Katolikus Figyelő főszerkesztője, Bérces Mária Klára, a lap munkatársa, Király Anna, a debreceni Tóciói Harangszó szerkesztője, Papp Ágoston, a polgári egyházközség Web-oldalának szerkesztője, valamint Kovács Ágnes, lapunk főszerkesztője vett részt. A következő évi találkozó helyszíne Pécel-földszentkereszt, amelyre szeretettel várunk újabb résztvevőket is az egyházmegyeinkből.

(szerk.)

HELYREIGAZÍTÁS

A 2006-os Egyházmegyei Kalendárium hátsó belső borítóján tévesen jelent meg a BKM Orgonaüzem címe, és alapításának évszáma.

Helyesen:

BKM Orgonaüzem Kft.
2120 Dunakeszi, Táltos u. 2.
„1992 óta az egyházak és a muzsika szolgálatában.”

AZ OTTAWAI MAGYAROKTÓL JÖTT VISSZA A HÍR

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye egyik kisvárosában, Polgáron a rózsafűzértársulat ötletéből elindult egy kedves kezdeményezés azzal a céllal, hogy valóban a rózsafűzér hónapjává tegyék az októbert. 1000 db rózsafűzért hordtak szét a város családjainak. A hír megjelent a Magyar Katolikus Egyház internetes napilapjának, a Kurírnak a hasábjain is, majd az internetes napilapon keresztül a világhálónak köszönhetően az Ottawai Magyar Katolikus Közösség Értesítőjének oldalára szintén felkerült. Az eset érdekessége, hogy az ottawai St. Elisabeth Church közössége rózsafűzértársulatot alapít a polgári kezdeményezés hatására. Az örömhírről értesítettek bennünket, és köszönetüket fejezték ki a polgári közösségnek.

Az itt említett példa megerősítő és bizonyítékul szolgál arra, hogy mennyire fontos hírt adni magunkról, imáinkról, gondolatainkról, kezdeményezésünkről, azért, hogy ezáltal mások is gazdagodjanak.

II. János Pál pápa a médiát a modern kor első aeropáguszának nevezte, amely képes arra, hogy ebben a „globális faluban” egyegetse az egész emberiséget. (Az ókori Athén közéletének központi helye volt az Aeropágusz, ahol Szent Pál Az Apostolok cselekedeteiben leírt híres beszédét tartotta.)

A „globális falunak” nincs központja, így egy ötlet kiindulhat bármelyik plébániáról is, és eljuthat több ezer km-re.

Az egyház úgy tekint a médiára, mint Is-

ten ajándékára. Az Egyház többször is kifejezte meggyőződését a II. Vatikáni Zsinat „a családokra méltó technikai találmányok”-ról szóló szavaival, hogy már most is sokat tesznek az emberi szükségletek kielégítésében, és hozzájárulnak az emberi szellem fejlesztéséhez és gazdagításához, valamint Isten országa hirdetéséhez.

Ezért az egyház fontosnak tartja hangsúlyozni, hogy célja nem az önreklámozás, hanem a média és a nyilvánosság lehetőségeivel élve taní-

tásának továbbadása, – a modern kor köntösébe öltöztetve – autentikus értékeinek közvetítése.

II. János Pál pápa a Kommunikáció 38. Világnapjára megfogalmazott gondolata szerint: „A média szívesen fogadott mindennapi vendég igen sok családi otthonban.” Bárcsak mindenki, aki a kommunikáció területén dolgozik, felismerné, hogy valójában „egy olyan szellemi hatalomnak a szolgája és munkása, amely az emberiség örökségéhez tartozik, és amely azért van, hogy az egész emberiséget gyarapítsa.”

Kovács Ágnes

November 22–27. között Fodor András atya vezetésével került sor a Sziklára Épített Ház Alapítvány (Debrecen) szokásos gyimesfelsőlaki útjára, melynek során a közelgő ünnepek alkalmából megajándékozták az ottani Szent Erzsébet Iskolaközpont minden diákját és dolgozóját. Ekkor került sor az alapítvány által létrehozott ösztöndíjak átadására is. (K.V.I.)

SZENT TERÉZ-BÚCSÚ NYÍRIBRONYBAN

Nyíribronyban a kicsinyke kápolna védőszentje Avilai Teréz. Már harmadik éve felújítva várja misére vasárnaponként a római katolikus híveket.

Október hónapban – Szent Teréz napján – templombúcsúra szól a harang, s hívta a falu, de a környező települések, a „baktai-filiák” híveit is.

A baktalórántházi egyházközségben 19 évig szolgáló Pásztor Károly, az idén aranymiséés plébános, pápai prelátus, jelenleg Pócspetri plébánosa celebrálta a szentmisét, és adott szívének kimeríthetetlen jó-ságából, gazdagságából. A plébános Szent Teréz gyermekkorának, családi élete hátterének példájával hangsúlyozta a családok pótolhatatlan szerepét, a gyermekek, az ifjúság

vallásos, erkölcsös nevelését.

– Hitünkön, szeretetünkön át meg kell mutatni az ifjúságnak, és hozzá kell segíteni őket az igazi lelki örömök forrásához, megszerzéséhez, megéléséhez – emelte ki beszédében. – „A picike lángok” – a magyar családok – „tüzeiben bízom én”. – Akkor megmarad a magyar szó, a magyar imádság, és lesznek Szent Teréz-i lelkületek, akik először is önmagukba nézve – nem mindig a hibát másban keresve – saját maguk kezdik el az életük jobbá változtatását.

Akik áhitattal hallgattuk beszédét, búcsúfiába hazahoztunk, ki-ki egy-egy vonást Szent Teréz lelkületéből családunk és környezetünk lelki gazdagításához!

Némethné Csubák Éva

„Missziós tábor” december 28. és 31. között

A debreceni Szent Család plébánia hittanosai nemcsak egy nyári hetet töltenek együtt, hanem a tél adta örömöknek is együtt örülnek. A „missziós táborba” ezúttal a debreceni Máltai játszótér „törzsvendégeit” is magukkal viszik a téli szünetben.

KARITÁSZ NAPTÁR TERJESZTÉSE

A Katolikus Karitásznaptárat 100 Ft-ért lehet árusítani, amiből 50 forint helyben marad, és 50 forintot a Karitászközpontba kell eljuttatni. Terjeszszük minél szélesebb körben, hogy az embereknek adakozáskor eszükbe jusson a Karitás, mint a Katolikus Egyház hivatalos segélyszervezete, és a Kelet Karitás Alapítvány, amely a mi egyházmegyénkben teremti meg a szeretet cselekedeteinek anyagi és tárgyi feltételeit. Csoportonként 20, nagyobb csoportok esetén 30-50 naptár terjesztésére kérem a csoportvezetőket.

KARITÁSZCSOPORTOK SZERVEZÉSE

Szeretettel ajánlom fel segítségemet azoknak a plébános atyáknak, akik karitászcsoportot szeretnének szervezni egyházközségükben. A jelenleg 48 csoportot számláló Egyházmegyei Karitás még nem tevékenykedik minden egyházközségben. Ahol megalakult a karitászcsoport, ott a hívek aktivitása is megnövekedett. A plébános segítségére siető karitászcsoport áldássá válhat mindannyiunk számára.

GYERMEKEK A GYERMEKEKÉRT, HOGY LEGYEN KARÁCSONYUK!

A rászoruló gyermekek karácsonyi megajándékozásáról már most kell gondolkod-

nunk! Az Egyházmegyei Karitás által szervezett GYERMEKEK A GYERMEKEKÉRT segélyakció keretében az elmúlt évben 1000 rászoruló gyermekhez juttattuk el 48 karitászcsoporton keresztül az óvodás és iskolás gyermekek önként felajánlott játékaikat, meséskönyveit. A segítségnyújtás ilyen módja azért volt hatékony, mert az óvónő, a hitoktató, illetve plébános atya az óvodával, vagy az iskolával időben felvette a kapcsolatot, és személyesen is segítette a gyűjtés megszervezését. Reméljük, hogy a katolikus középiskoláink élén járnak a tőlük szegényebb gyermekek részére történő játékok ajándékozásában.

Gégyény Béla
Karitászigazgató

FÓRUM A SZENT LÁSZLÓ PLÉBÁNIÁN

A debreceni Szent László plébánián december 3-án fórumra hívta meg Górsi Jacek plébános, a plébánia kiscsoportjainak képviselőit, a képviselő-testületet. Ez alkalommal tapasztalatainkat, valamint működésünk gyümölcseit és keresztjeit osztottuk meg egymással. Ugyanakkor megvitattuk az egyházközség működésének három alapvető területét: a liturgia terén a szentmiséről, a szentségimádásról, az éneklésről, egyéb liturgikus szertar-

tásokról esett szó. Lelkipásztori küldetésünk terén az evangelizáció, a katekumenátus, és a családpasszoráció terén végzett munkánkat értékeltük, majd a mindennapi adminisztratív tevékenységgel kapcsolatos néhány kérdéssről hallhattunk. Jacek atya szeretné - legalább évente 1 alkalommal - rendszeressé tenni ezeket az összejöveteleket a hatékony evangelizáció érdekében.

Havas Lászlóné

A berettyóújfalui egyházközség képviselő-testülete levélben fordult a Berettyóújfaluban és környékén élő katolikus testvérekhez, hogy ne szakadjanak ki a vallási közösségből. Szeretnék, ha elmaradt fiataljaik és családjaik visszatérnének a közösséghez. Ennek érdekében találkoztak szerveznek az elmúlt tíz év hittanos fiataljai között, melynek sikeressége esetén további találkozóra adnak majd lehetőséget.

A legutóbbi népszámlálási adatok szerint a város lakosságának 9,2%-a, közel 1500 fő (1202 fő római, 86 fő görög) katolikusnak vallotta magát.

Tóth Béla

„Amit kaptunk, így kamatoztattuk: tanárok, orvosok, jogászok, mérnökök... lettünk (leszünk)”

SZENTIMRÉS TALÁLKOZÓ NYÍREGYHÁZÁN

A nyíregyházi Szent Imre Katolikus Gimnázium az iskola névadójának és védőszentjének ünnepén együttünnepelésre hívta a volt „szentimrés” diákjait 2005. november 7-én. A szentmisével kezdődő napon kiemelt szerepet kaptak a különböző életutak, a volt diákok hivatásbresztő beszámolóit és a közös beszélgetések.

A Szent Imre Katolikus Gimnázium szellemi jogelődje az 1921-48-ig működő Királyi Katolikus Gimnázium, amelynek „öregdiákjai” is rendszeresen együtt ünnepelnek a szentimrés diákokkal ezen a napon.

Megyesi Mária, az 1992-ben alapított fiatal intézmény igazgatója köszöntő beszédében elmondta, a továbbtanuláshoz szükséges szellemi tőke iskolájukban biztosított, amit a magas arányú - 95%-os - sikeres felvételi vizsgák eredményei is bizonyítanak.

— Amikor az ember ünnepel, megkérdezzük: „Kik vagyunk?” — tette fel a kérdést az igazgatónő, majd példaként tekintett Szent Imre hivatására, aki Isten akaratának felismerésével tisztasági fogadalmat tett, vállalva az önmegtartóztatást. — Szent Imréhez hasonlóan bátorságot,

tisztánlátást kell kérnünk imáinkban, hivatásunk felismeréséhez.

„Ne aggódjatok!”

Ez alatt a néhány év alatt sok szép hivatás gondolata született meg az iskola falai között. A gimnázium rendszeresen „küld” utánpótlást a szemináriumokba, ami a diákok és a kispapok gyakori találkozásának, együttünnepelésének is köszönhető. Eddig 9 volt „szentimrés” diák döntött az egyházi rend szentsége mellett. Bancsik Zoltán szeminarista szerint nehéz volt Isten akaratát felismerni, de a számtalan gyötrődés után még ebben az iskolában „igent” tudott mondani erre a hivatásra. Úgy érzi, itt törődnek a diákokkal, maximális segítséget kapnak nevelőiktől életük egyik legfontosabb állomásán. Majd biztosította a diákokat afelől, hogy ne aggódjanak, mindenkinek az életében eljön az az idő, amikor világosan látni fogja saját útját.

„Az igazságot szolgálva”

„Nem tartanék itt, ha nem lettem volna „szentimrés” — utalt szintén az intézmény szigorú szabályaira, megkötöttségeire 1996-ban végzett Dr. Kólp András ügyvéd. Beszámolójában elmondta, az egyetemi évek befejezésével

a vizsgák nem szűnnek meg. Az igazság lelkiismeretes szolgálója, aki figyelembe veszi az esetek mögött élő szenvedő embert, nap mint nap vizsgálják az ügyfél és a bíró előtt.

Tudás Gábor légiforgalom-irányító az osztályközösség megtartó erejét emelte ki. A mai napig a volt „szentimrés” barátaira számíthat a legjobban.

Ne lázadjatok! „...annyira”

Tasi Tibor rádióriporterként szólt az értékközvetítés mellett, amely nem mindig elsődleges szempont a média munkatársai előtt. A médiának nagyon nagy szüksége van a jó szakemberekre, akik a szabályokat elfogadó, kitartó diákokból kerülnek ki.

A volt 11 diák beszámolóit a „kicsik” szájtátra hallgatták, olykor egyetértően bólogattak, és helyeseltek, különösen akkor, amikor az „öreg” diákok az iskola szigorúságát emlegették, ami ellen akkor ők is lázadtak — mert a diák már csak ilyen —, de a jelenlegi „szentimrés” megnyugtatta hozzáadték, hogy mindez a gimnázium egyik legnagyobb értéke, és ennek a szigorúságnak, fegyelemnek köszönhetik a hivatásuk felismerését és sikerét.

Kovács Ágnes

Anton Gots kamilliánus szerzetes 1995-ben alapította meg a Magyarországi Kamilliánus Rendet, amely Nyíregyháza-Borbányán kapott helyet. Ekkor kapott megbízást az egyházmegye betegpasztorációs referensi feladatának elvégzésére, amely az egyházmegyén belüli 15-16 kórház lelkigondozói feladatának megszervezését jelenti. Sajnos papok kevesen vannak, de a laikus testvérek – kamilliánus családok – sokat tesznek a szenvedőkért, akik lelkiismeretesen nem csak a kórházakban, szociális otthonokban látják el a betegeket, hanem otthonaikban is.

KÓRHÁZSZOLGÁLAT

Katolikus kórházlelkészek elérhetőségei, kórházi szentmisék időpontjai

DEBRECEN, Kenézy Gyula Megyei Kórház

A szentmisék időpontjai:
hétfő, kedd, szerda: 15.00-kor
csütörtök, péntek: 8.15-kor
vasárnap: 9.00., 10.00., 11.00-kor
A szentmisék helye: a kórház kápolnája (pszichiátriai osztály)
Vasárnap a 10.00 órai szentmise az ápolási osztályon van.
Laczkó Zsolt katolikus kórházlelkész:
06-52/511-777/1943-as mellék,
06-30/9541361

DEBRECEN, Klinika

szentmisék időpontjai:
szombaton du. 4 órától.
Páros héten a szentmisét a káplán atya mutatja be, páratlan héten az igeliturgiát és az áldoztatást M. Paulina nővér vezeti.
A szentmisék helye:
A Szívsebészet alagsorában.
Ireneusz Wysokinski OP a Szent László plébánia káplánja: 06-52/412-472

BERETTYÓÚJFALU, Városi Kórház

Hasulyó János plébános: 06-54/401-126;
06-30/445-4720

NYÍREGYHÁZA, Jósa András Megyei Kórház (Nyh., Szent István u. 68.)

A szentmisék időpontjai:
vasárnaponként: de. 9-kor görög kat.;
du. 3-kor római kat.;
du. 4-kor ref. istentisztelet
A szentmisék helye: Szent Lázár Kápolna (A belgyógyászati tömb mellett)
Szabó B. Sándor görög kat. lelk.;
Závody Mária ref. lelk.;
Gégényné Koczka Ágnes róm. kat. lelkigond.;
Herpay Gábor evang. lelkigond.
Üzenetrögzítő: 06-42/465-666/1532-es mellék

NYÍREGYHÁZA, Jósa András Megyei Kórház Sóstói úti Telephelye

A szentmisék helye: a kórház személyzeti ebédlőjében
A szentmisék időpontjai:
minden vasárnap du. 3-kor
1. hét: római kat.
2. hét: evangélikus
3. hét: görög kat.
4. hét: ref. Ha van 5. hét: görög kat.

Üzenetrögzítő: 06-42/465-666/1532

KISVÁRDA, Felső-Szabolcsi Kórház

Kocsis Gábor káplán:
06-45/405-104;
06-30/325-3262

VÁSÁROSNAMÉNY, Városi Kórház

Zubály Lajos plébános: 06-30/252-5055

NAGYKÁLLÓ, Pszichiátriai Szakkórház

Vitai László plébános: 06-42/263-414
A szentmise időpontja: minden szerdán 18.30-kor a kórház területén.

FEHÉRGYARMAT, Városi Kórház

Ruszki Gábor plébános 06-30/678-58-22
A kamilliánus családtagok páros héten szerdán, páratlan héten csütörtökön végiglátogatják a kórtermeket.

MÁTÉSZALKA, Városi Kórház:

Heidelsperger István plébános:
06-44/312-032, 06-30/968-69-31
Minden hónap első szombatján az atya meglátogatja a betegeket a helyi kamilliánus családtagokkal együtt, de szükség esetén hívásra bármikor be tud menni a betegekhez.

„... EGYÜTT MENETELVE AZ ÖRÖKÉLET FELÉ...”

Takács András demecseri plébános, aki az idén adott hálát az úrnak 25 éves papi szolgálatáért, igen aktív éveket tudhat maga mögött, amelyekbe sikerek, kudarcok egyaránt beletartoztak, de így van ez rendjén.

„Együtt menetelve az örökélet felé...” vallja a plébános, amikor önmaga és hívei életének megszentelését hirdeti. Takács András Ajakon született egy kilencgyermekes család tagjaként. A gimnáziumot Demecserben végezte, innen került az egri szemináriumba. Felszentelése után 5 évig káplánként szolgált Hevesen, Kisvárdán és Nyírbátorban, majd 16 éven keresztül a mándoki plébániának és hat filiájának kö-

zösségét szolgálta. Ez alatt az idő alatt 3 filiában új templomot építtetett. 2001 óta demecseri plébános, ahol Ranyhóczki János káplán atyával 6 filiát látnak el. A lelkipásztori munkát mindig kiegészíti az épületek állagának megőrzése, az építkezés is. Így a demecsei plébániához tartozó berkeszi templom egyházközségi kápolnája ebben az évben kívül-belül megszépült, az új liturgikus oltárok és a padok elkészítése a jövő év feladata. Takács András és Ranyhóczki János mögött áll a hívek stabil közössé-

ge, akiknek áldozatos munkáját szintén az eredmények bizonyítják.

(szerk.)

HAJLÉKTALANOK ÉJSZAKÁJA

„A rókáknak van vackuk, az ég madarainak fészükük, de az Emberfiának nincs hova fejét lehajtania.”/Mt.8,20/

Nap mint nap hidegebbek lesznek az éjszakák, jobban fájnak azok az emberek, akik arra kényszerülnek vagy azt választják, hogy a szabad ég alatt töltsék az éjszakát.

Keresztény gondolkodású ember reflexszerűen, ösztönösen a hajléktalanszállókra gondol, akik sorsában Jézus osztozott, amikor neki sem jutott szállás, vagy amikor így válaszolt a kérdezőinek: „A rókáknak van vackuk, az ég madarainak fészükük, de az Emberfiának nincs hova fejét lehajtania.”/Mt.8,20/

Az ellátó intézmények a tél elején egy kicsit ráirányítják a figyelmet nehéz sorsú embertársainkra. Szolidaritási, „nyílt napot” rendeznek, hajléktalanszállók éjszakáját tartanak. Ez ebben az évben területünkön november 17-én lesz. Összejöveteleken megemlékeznek a meghalt hajléktalanszállókról is, akiket jórészt egyházi áldás nélkül köztemetéssel, kevés részvétellel búcsúztatnak el.

A Magyar Alkotmány szerint az állampolgároknak joguk van fedett helyen tölteni éjszakájukat. Ennek biztosítása állami feladat. Az állam ezt a helyi és a megyei önkormányzatokon keresztül áll helyt vagy azokon keresztül a feladattal megbíz civil szervezeteket. Előírja, hogy minden város, ahol több mint tízezer lakos van, köteles hajléktalanszállót létesíteni, a rászorulóknak enni adni, a hajléktalanszállókról gondoskodni.

Egyházmegyénk területén a két megyeszékhelyen összefogással próbálunk segíteni hajléktalanszállóinkon. Ebben Debrecenben többet vállalt a Re-Fo-Mix Kht., Nyíregyházán pedig az Evangélikus Egyház. Részfeladatot lát el a többi egyházi és egyéb civil szervezet.

A hajléktalanszállók számát pontosan nem lehet megmondani, de megközelítő adat: egyházmegyénkben kb. 1000-1200 fő. Ők azok,

akik nem tölthetik az éjszakát családjuk körében, sem bérelt lakásban, de még ismerőseiknél sem, vagyis valamiképpen ki vannak rekesztve.

Intézményesen hajléktalanszállón fogadják a rászorulókat. Területünkön mintegy 300 férőhely van, amit nagy hidegben rugalmasan tudnak bővíteni. Amennyiben valaki be tud illeszkedni abba a közösségbe, amely a szállókön található, nem marad az ég alatt.

Miért marad szállón kívül mégis több mint a fele a hajléktalanszállóknak? Mert nem hajlandó feladni a saját maga által kialakított „függetlenség”-ét. Számára a szálló megkötöttséget és veszélyt jelent. Megkötöttség a házirend, az a minimális szabály, amely előírja, hogy a szállón senkinek az éjszakai nyugalma nem szabad zavarni. Félelem pedig attól, hogy meglopják, kirabolják, megverik őket a szállón.

A hajléktalanszállók „gondozása” nem könnyű feladat. Ha ebben segíteni akarunk, akkor elsősorban azokon a szervezeteken keresztül tudunk, akik ezt hittel, becsületesen, áldozatosan teszik. Másik megoldás a minden templomban megtalálható „szociális kassza”, a Szent Antal persely. Néha tárgyi adományokkal – ruha, cipő egyéb használati tárggyal – is tudunk segíteni. Azon kívül: sohasem menjünk el az utcán fekvő embertársunk mellett, mert nem biztos, hogy részeg. De ha az, akkor is segítségre szorul.

Az észak-alföldi Regionális Diszpécser-szolgálat Nyíregyházán napi 24 órában várja a hajléktalanszállókkal foglalkozó szociális munkásokat, a lakosságot, az intézmények telefonhívásait a krízishelyzetbe kerülőkről. Debrecenből is lehet telefonálni, és akkor a debreceni ReFoMix Kht. szolgálatával együttműködve szervezik meg a rászoruló ember elhelyezését.

Varga Sándor akolitus

ÉRDEMES MEGJEGYZNI:

06-42/504-618 és 06-30/206-13-77

Tompa Mihály:
Karácsony estéjén

Nem halod-e? Kopogtat valaki...
Told hátra, édes anyjok, a reteszt!
Setét van künn, s erősen fú, esik...
Ereszd be a szegény utast, ereszd!
Boldogtalan, kinek ma útja van,
S ott éri a szent est, hol idegen!
Csak erre, erre! bátran egyenest, –
A szó elég jókor lesz ide benn!
– Ah, ifjú s vándor, mint a mi fiúnk!
Isten hozott, oldozd le saruid –
Jól ég a tűz, melegesd fel magad!
Szemközt fogott a csapkodó vihar,
Hajfűrtöd a két orcádhoz tapadt!
Hja szenvedés az utas élte most...
Szél ostora s köd a kísérete,
Ember s hajlék öröm reája, kit
Éhes, vonító vad kísérete.
– Nem jársz-e künn te is, szegény fiam?
Elébb, elébb! Úgy hátra mért vonulsz?
Tied köztünk az asztalnál a hely,
Szerény tálnak mellett bor és kalács,
Elégülj meg, vidulj fel, s ünnepelj!
Vendégünk vagy, s szállást ad e fedél,
S alatta szél – hideg, ne félj, hogy árt!
Megosztjuk, ami jót nyerünk – veled,
Nyújtsd közelebb azt az üres pohárt...
– Hol ünnepsz te most, jámbor fiúnk?
Aztán beszélj, hadd halljam a szavad.
S hogy ifjú szívvednek mily álma van?
Nagy cél után kellett eredned – a
Széles világnak ily fiatal!
Élnek-e még szüleid, akiket
Úgy érdekel szerencséd és bajod?
Hazafelé fordul-e már utad,
Vagy a tied még messzebb hagyod?
– Miként az a mi kedves, rossz fiúnk!
Mert úgy van az! oly balga a szülő:
Hogy a fiak serdült korára vár.
Akkor kiszállnak... S árván marad
Üres fészkekben az anyamadar.
Bár szüntelen fáj, fáj... ilyenkor ont
Az a hiány legkeserűbb könnyüt:
Midőn az édes vagy szent alkalom
Nagyot, kicsinyt a háznál egybegyűjt...
– Mikor térsz meg mi várva várt fiúnk?
Mikor telnek be édes álmaink...?!
Úgy lenne majd végóránk is nyugodt...
De im éjfél út – a hívó világ
E nagy s dicső ünnepre eljutott:
Hogy reggel új, szent érzések között
Hallgassuk a váltság örök szavát:
Hajtsuk fejünket nyugalomra most,
Jer, a vetett ágy vár... jó éjszakát!
– Jó éjszakát, mi szeretett fiúnk!

ÖRÖMHÍR

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye Lapja

Impresszum:

Kiadja: a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye
Felelős kiadó: Felföldi László püspöki helynök
Szerkesztő: Kovács Ágnes
Örömhír Szerkesztőség: 4024 Debrecen, Varga u. 4.
Telefon: 06-52-530-451, 06-30-240-1482
E-mail: oromhir@kovacsagi.hu
Nyomda: Rexpo Kft., felelős vezető: Rác János

